

OLAT NIEUWS

CLUBBLAD VAN WSV OLAT • JAARGANG 34 • NUMMER 3 • MAART 2008

De Bossche 100

Clubreis naar Drielandenpunt

Winterserietocht Heeswijk

'Hermanneke' in Australië

OLAT was na vijf jaar weer eens terug in het Leenderbos

Olandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967

Lid van de KNBLO-Wandelsportorganisatie Nederland

Aangesloten bij: KNAU en NFV (IVV)

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen, LPS

Paul Canters (bestuursafgevaardigde), Henk Plasman,
Piet van der Ree (secretaris), Boetje Huliselan,
Hans de Vries (wedstrijdsecretaris)
Stationsweg 136, 5611 BZ Eindhoven
06 20133971, havries@cappgemini.com

Clubreizen

Toon van Wordragen
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775; toon.van.wordragen@gmail.com
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Bouwmans

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen (secretariaat)
Diephuisstraat 24, 5652 PA Eindhoven
040 2552742, kwdagen@dielesen.demon.nl
Joop Wesseling (voorzitter), Hein Lenders,
Jos van den Berselaar, Ad Verbakel,
Toon van Wordragen, *vacature*

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem, 040 2110413
Kees van Iersel, 0411 621706

Rooise Wandelingen en Avondvierdaagse

Marinus van Roosmalen, 0413 475467
Betsie van Mil, 0413 475454

OLAT-Wandelwegen

Theo Tromp (coördinator), 0495 450325
Jan van Berkel (Airbornepad)
Truus van Vessem, Wendy vd Heyde (H. Hendrikpad)
Job van de Berg (Graaf van Hornepad)
Ad Verbakel (Peellandpad)

Commissie Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 sept. indienen

Redactie OLAT-Nieuws

Mirjam Kies, Maria Stortelder, Wil Jacobs, Rinda
Scheltens (tekst); Noud Wijn, Jo Lepoutre (fotografie);
Angélique van Deursen (web-editie);
Joop Wesseling (bestuursafgevaardigde)

Vormgeving & coördinatie: Mirjam Kies

Advertenties: Ad van Asten, a.asten1@chello.nl

Verzending OLAT-Nieuws

Mariet & Mart Douven, Tjeu van de Kerkhof

Druk

Ton Niëns, Weert

Inleveren kopij: t/m 3e zondag van de maand

Scheidingstraat 50, 5615 KN Eindhoven
olatnieuws@tomaatnet.nl (info via 040 2550342)

*De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en
beeld. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.
Zie ook www.olat.nl en www.olatnieuws.nl*

INHOUD OLAT NIEUWS 3

Van de bestuurstafel <i>Kees van Vessem</i>	2
Voorwoord <i>Marinus van Roosmalen</i>	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise wandelingen; Clubreizen; Winterserie	4-5
In Memoriam Hans Hoek <i>Peter van de Ven</i>	6
Ledenadministratie; onze jarigen <i>Jet van den Berselaar</i>	6-7
Petitie voor Stichting Euraudax Nederland <i>Rinda Scheltens</i>	7
Prikbord <i>Mirjam Kies</i>	8-9
LPS: Clubkampioenschap, stand en agenda <i>Ad van Asten</i>	10
LPS: wedstrijdverslagen <i>Hans de Vries</i>	11-13
Bossche 100: uitpijlen met Joop, Bart en Boetje <i>Joop Reichenfeld</i>	13
Bossche 100: warme rijstepap maakt veel goed <i>Klaas Bakker</i>	14
Bossche 100: weer fantastisch <i>Rinda Scheltens</i>	15
Wandelen en wat ik zoal tegenkom (41) <i>Christiaan Koehler</i>	16-17
Vooruitblik OLAT clubreis <i>Mirjam Kies</i>	17
Een ongeluk zit in 'n klein hoekje <i>Joop Reichenfeld & Mirjam Kies</i>	17
Extra clubreis naar de Voerstreek <i>Ad van Asten</i>	18-19
Opinie: 'Ik verkoop praatjes' Ben van der Velden	20
Constant aan de wandel <i>Constant Dedel</i>	21
De modder tot aan de knieën <i>Ad van Asten</i>	22-24
Ploeteren en genieten op de E8 (2) <i>Henri Floor</i>	23-27
Op avontuur in Australië (1) <i>Ad van Asten</i>	28-30

Het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT Nieuws aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid voor de inhoud van de gepubliceerde advertenties in het clubblad van wandelsportvereniging OLAT.

Opiniërende stukken kunnen afwijken van de mening van het OLAT-bestuur.

VAN DE BESTUURSTAFEL

OLAT Nieuws op internet. We kennen ons blad allemaal in papieren vorm. Dat heeft zo zijn voor- en nadelen. Nadeel is dat er een deadline is i.v.m. met opmaak, drukker en distributie. Om dit te ondervangen is er sinds kort ook (of liever: weer) een digitale vorm van ons clubblad. Hierin komen actualiteiten, bijzonderheden, lange artikelen, geschiedenis, enz. De site is nog in opbouw, maar elke maand worden er items aan toegevoegd. Kijk even snel op www.olatnieuws.nl

Clubreizen. De clubreizen vormen een activiteit van OLAT waar sinds een aantal jaren geld op toegelegd wordt. Vorig jaar zijn de prijzen al iets verhoogd, maar desondanks vormt het weekend een flinke onkostenpost. Daarom is besloten om het weekend van de clubreizen te schrappen.

Puzzel. De oplossing van de philippine-puzzel luidde: 'Allen aan de wandel v. Roosmalen'. Er zijn 8 goede inzendingen binnengekomen. Het lot heeft Franny van der Ree uit Maarheeze aangewezen als winnares. Zij krijgt een tegoedbon toegestuurd voor een wandelgids naar keuze.

-Kees van Vessem-

ERELEDEN

Piet Knoester, Jos Koolent†, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp en Jan van de Ven

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp en Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny en Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel en Toon van Wordragen

Voorwoord

Afscheid

Het leven bestaat uit komen en gaan, en wat mijn functie betreft bij de wandelsportvereniging OLAT, zal ik na 2 jaar als vice-voorzitter en 12 jaar als voorzitter afscheid nemen – ook als bestuurslid.

Na mijn aftreden, per 1 maart tijdens de algemene jaarvergadering, zal ik mij nog wel blijven inzetten voor de Dinsdagwandelingen en de Avondvierdaagse in Sint-Oedenrode.

Steeds heb ik alles naar mijn beste vermogen gedaan, en er ook veel goodwill mee gekweekt. Als ik terugkijk naar de periode 1994/95 en wat we sindsdien bereikt hebben, is dat heel veel: het ledenbestand is met 45 % toegenomen en het bezoek aan onze evenementen groeide navenant. Ook financieel hebben wij het goed gedaan de afgelopen jaren.

Ik hoor jullie denken: 'Dat heb je niet alleen gedaan!' Nee, zeer zeker niet, en daarvoor wil ik ook de mede-bestuurders met wie ik tijdens al die jaren heb mogen samenwerken, hartelijk dank zeggen. Hierbij mag ik ook absoluut de mensen niet vergeten door wiens inzet het mogelijk is gemaakt om die goede resultaten te bereiken.

Mijn hoogtepunt is wel geweest het voorbereiden en vooral het inwandelen en de opening van het Airbornepad Market Garden. Met name dank aan Theo Tromp, die hier enorm veel tijd in heeft gestoken, wat door vele wandelaars ook wordt gewaardeerd. Het Airbornepad is een blijvende herinnering aan de historische opmars van de geallieerden en aan hen die hun leven hebben gegeven voor onze vrijheid.

Ik wens het nieuwe bestuur veel wijsheid – en vooral goed overleg met jullie medewerkers voordat je een beslissing neemt.

Op 16 maart hoop ik velen van jullie te mogen ontmoeten tijdens de laatste OLAT winterserie 2007/08 in Nijnsel, vanuit de Vresselse Hut. Die tocht is tevens een jubileumwandeling in het kader van 100-jarige wandelbond KNBLO.NL

Tot slot wens ik eenieder een uitstekend wandelseizoen en een goede gezondheid. Ik zal jullie zeker nog wel eens ontmoeten op de wandeltochten.

Blijf gezond – Blijf wandelen

Adieu!

-Marinus van Roosmalen-
(aftredend voorzitter)

Voorzitter

Marinus van Roosmalen
Hoge Vonderstraat 7, 5492 CH St.-Oedenrode
Tel/Fax 0413 475467, mvroosmalen@tridodsl.nl

Vice-voorzitter

Theo Tromp
Daelenbroek 32, 6002 VN Weert
0495 450325, m.h.tromp@hccnet.nl
Internet web-postmaster www.wandel-olat.org

Secretaris

Kees van Vessem
Diepmeerven 112, 5646 HC Eindhoven
040 2110413, keesvanvessem@tiscali.nl

Penningmeester

Jos van den Bersselaar
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 2524404, j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
Bank (OLAT) 13.82.11.736, giro (OLAT) 17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

Bestuursleden

Toon van Wordragen

J. v. Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775, toon.van.wordragen@gmail.com

Ad Verbakel

Pastoor Bogaertsstraat 12, 5469 EZ Keldonk
0413 212161, adverbakel@home.nl

Paul Canters

Verdilaan 3, 5707 RG Helmond
06 16885375/0492 550154, paulcanters@hetnet.nl

Joop Wesseling

De Turfkamp 6, 5258 EN Berlicum
073 5033322, joopwesseling@hetnet.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Ledenadministratie

Jet van den Bersselaar-Dreesen
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 252 4404, j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Startbureau

Jos van den Bersselaar, 040 2524404

Boetiek

Hetty van Wijk-Verberne / Janet van Gennip
040 2812060 / 040 2415802

Parkoersen

Ad Verbakel, 0413 212161

OLAT-verzorging

Piet van Buul (alg), 06 10884556
Willem Schoonhen, 06 48783069

Overnachting Vierdaagse

Hein Lenders, 06 120744736, giro 2608214

WANDELEN OP DINSDAG

Alweer ruim acht jaar geleden is het initiatief genomen om door de week wandelingen te organiseren, met als doel het plezier in het wandelen te stimuleren. Aanmelden of afmelden hoeft niet, je doet mee als je zin/tijd hebt.

Dat dit aanbod in een behoefte voorziet bewijst de enthousiaste deelname. Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10.00 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het café van vertrek is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt. Hoewel er rond lunchtijd meestal een rust in een café is, eten we de meegebrachte boterhammen in de natuur op.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Behalve de gebruikte consumpties zijn er géén kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Een aantal vaste deelnemers levert een structurele bijdrage aan het programma. Hierdoor wordt het leuk en afwisselend en kunnen we van de Brabantse en Limburgse natuur in al zijn variaties genieten.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee, en in tegenstelling tot andere OLAT-wandelingen mogen bij deze wandeling de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze. Wij wensen u veel wandelplezier en wie weet tot ziens.

Informatie:

Truus van Vessem 040 2110413 truusvanvessem@tiscali.nl
Kees van Iersel 0411 621706 kees.van.iersel@home.nl

AGENDA

Datum	Route	Startpunt
11 mrt	de Groote Peel Ospel	Bez.centrum Mijl op Zeven 0495-641780 Moostdijk 15, 6035 RB Ospeldijk
25 mrt	Tussen de twee Beerzen	Café de Zwaan 013-5141266 Hoogdijk 3,2 5091 CH Middelbeers
8 apr	De Sevenumse Molenbeek	A.C. Restaurant Sevenum 077-4672002 Kleefsedijk 29 (Middenpeelweg) 5975 NV
22 apr	de Moerputten	Camping/café de Vondst 0411-641485 Pepereind 13, 5266 AJ Cromvoirt

ROOISE WANDELINGEN

OLAT seniorenwandelgroep Sint-Oedenrode

Elke dinsdag starten wij om 10.00 uur voor een fikse wandeling op een bepaald punt in Sint-Oedenrode.

Er zijn twee afstanden mogelijk: ±7 km en 10 km. Iedereen kan in zijn eigen tempo wandelen.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
Den Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
't Riethof	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut	Vresselseweg 33, Nijnsel

AGENDA

Datum	Startpunt
11 mrt	Den Beckart
18 mrt	't Riethof
25 mrt	Oud Rooy
01 apr	Den Toel
08 apr	Den Beckart
15 apr	't Riethof
22 apr	Oud Rooy
29 apr	Vresselse Hut
06 mei	Den Toel
13 mei	Den Beckart

Deelname voor OLAT-leden is gratis, dit op vertoon van hun OLAT-clubpas. Niet-leden kunnen de eerste keer gratis kennismaken en betalen daarna 1 euro. Dit kan contant of via een stripkaart.

Vanzelfsprekend wandelt iedereen voor eigen risico mee.

Informatie:

Marinus van Roosmalen 0413 - 475467 of
Betsie van Mil 0413 - 475454

CLUBREIZEN 2008

29 maart	GR 56	Manderfeld-Auel	24-19 km
26 april	GR 5	Vielsalm-Burg Reuland	26-21 km
28 juni	GR AE	Spa-Aywaille	25-19 km
23 aug	GR 576	Clavier-Hamoir	26-21 km
20/21 sept	afgelast!	weekendreis Eifel	
25 okt	GR 577	Durbuy-Marche en Famenne	23-17 km

Inschrijven: minimaal een maand van tevoren met vermelding van: welke tocht, aantal personen, opstapplaats en afstand.
Gironummer: 706801 t.n.v. OLAT Weert

Inschrijfgeld (prijzen onder voorbehoud):

Dagtocht: leden € 21,00; niet leden € 25,00

Weekend: leden € 57,00; niet leden € 67,00

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is.

Indien men op de woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft gehad, kan men informeren van woensdag- tot vrijdagavond of er nog plaats is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen voor de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht of (na aftrek van € 1,10) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen: Eindhoven NS (Fuutlaan) 07.35 uur
Weert NS 08.10 uur

Bij voldoende belangstelling ook in: St-Oedenrode, Son, Leende, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres:

Toon van Wordragen, Juliana van Stolbergstraat 10,
6006 ZM Weert

0495 - 537775 of 06 - 13011144

let op: nieuw mailadres: toon.van.wordragen@gmail.com

WINTERSERIE met KNBLO

16 maart 2008 Nijnsel/Sint-Oedenrode

De Vresselse Hut

5491 PA Vresselseweg 33

Afstand/starttijd	60 km	07.00-07.30 uur
	40-30 km	08.00-09.30 uur
	20-15-10 km	09.00-12.30 uur
	5 km	10.00-12.30 uur

Startbureau open 60 km 06.30 uur
overige afstanden v.a. half uur voor vertrek

Sluiting 10-15-20-30-40 km 17.00 uur
60 km 19.00 uur

Kosten: leden € 2,50
niet-leden € 3,00

Voor deze laatste winterserie gelden aparte eenheidstarieven, omdat dit tevens de Brabantse jubileumtocht is ter viering van het 100-jarig bestaan van KNBLO-NL.

Inschrijfgeld is inclusief verzorging onderweg (koffie, thee, soep, brood, etc).

VERGEET NIET UW WANDELPAS MEE TE NEMEN!

Er wordt gecontroleerd op het bezit van de wandelpas 2008 van KNBLO of NWB, dus niet op de OLAT-pas zoals gebruikelijk.

Setjes startkaarten voor de provinciale KNBLO-tochten kunnen tevoren besteld worden met de bon uit het Jaarprogramma 2008 dat aan alle OLAT-leden is toegezonden, of met een elektronisch bestelformulier op de website www.wandel.nl

Informatie: Marinus van Roosmalen
Hoge Vonderstraat 7
5492 CH Sint-Oedenrode
Tel/Fax +31(0)413 475467

IN MEMORIAM Hans Hoek

Sommige OLAT'ers kunnen jarenlang lid zijn van de vereniging zonder dat ze opvallen. Zo'n figuur was Hans Hoek zeker niet. Hij is meer dan twintig jaar lid geweest van OLAT en heeft zich op meerdere terreinen verdienstelijk gemaakt.

Hij was o.a. de uitvinder van de gele OLAT-pijlen, en heeft ook diverse keren in de verzorging van de winterserietochten gestaan. Ook was hij voor Theo Tromp bij de Ardennenreizen de redder in de nood, als we weer eens verdwaald waren. Hans kon heel goed kaartlezen, en al zaten we midden in de rimboe, hij redde ons er uit.

Stopwoorden/-zinnen van hem waren o.a. "schitterend", "moet kunnen" en "om een lang verhaal kort te maken". Dat laatste lukte hem meestal niet, want hij was meestal minutenlang aan het woord, wat vooral voor mensen die hun mondje niet zo veel roeren, verdomd lastig kon zijn. Hans was niet vies van een pilsje of een trappist. Als je zo'n spraakwaterfall bent, moet de keel uiteindelijk gesmeerd worden. Hij was ook sociaal bewogen. Zo ben ik hem nog steeds dankbaar, dat hij er, toen ik na een Vilt-vierdaagse 'een beetje moe' was, voor gezorgd heeft dat ik niet naar Amsterdam reisde i.p.v. naar mijn woonplaats Veldhoven.

Het leek er op dat hij altijd vrijgezel zou blijven, maar op elk potje past een deksel, zelfs op Hans. Helma was voor hem een 'golden girl', en hij heeft wel eens ooit gezegd dat hij blij was dat hij door haar 'in bedwang' gehouden werd.

Helma had er ook begrip voor dat hij zo nu en dan weer op de oude manier wilde wandelen. Dan liep zij door, en haalde Hans haar op het laatste stuk nog in, of zagen ze elkaar in het startlokaal.

Tijdens de Kempische Wandeldagen van

Hans Hoek, 3 augustus 1959 – 31 januari 2008

afgelopen jaar was al duidelijk dat Hans niet in goede gezondheid verkeerde. Kort daarna bleek dat hij een levensbedreigende ziekte onder de leden had.

Hans wist van meet af aan dat het een zware kluit zou worden om hiervan te herstellen, maar hij onderging alle behandelingen met de gedachte: 'baat het niet, dan schaadt het niet'. Hij ging in ieder geval zeker niet bij de pakken neerzitten. In de nacht van 30 op 31 januari gebeurde dan toch het onvermijdelijke.

Dat Hans geliefd was in de wandelwereld, bleek ook wel tijdens de crematieplechtigheid: er waren tussen de 40 en de 50 wandelaars aanwezig. Het was ook een gezellig afscheid, met een hapje en een drankje: precies zoals Hans dat gewild zou hebben

Hans, we zullen nog vaak aan je denken!
Helma en familie Hoek: sterkte met dit gevoelige verlies!

-Peter van de Ven-

Voor degenen die nog een condoleance willen sturen:

Het adres van Helma Hoek is: Thomsonstraat 85, 1171 ZG Badhoevedorp.

LEDENADMINISTRATIE

Jet van den Berselaar-Dreesen,
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 2524404,
j.f.c.j.vande.Berselaar@freeler.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen.

Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

NIEUW ADRES:

Dhr. Anton Stoop

Wilhelminaweg 1, 5741 HL Beek en Donk

Dhr. Michel van Krimpen

Jule Stynestraat 74, 3543 DS Utrecht

AANGEMELD ALS LID:

Dhr. Bernhard Oude Nijhuis

Da Costastraat 28, 5251 LV Vlijmen

Dhr. Gerard Dortmans

Ericastraat 26, 5464 VX Mariaheide

Mevr. Ria Bens-Hubers

Cuijkseweg 17, 5441 XA Oeffelt

Mevr. Marianne van Heereveld

Hulst 131, 5662 TG Geldrop

Mevr. Leny van den Aker

Van Miertstraat 10, 5262 XB Vught

Mevr. Gonnie Aarts-Claasen

Buurtshappenlaan 197

5235 ED 's-Hertogenbosch

Mevr. Antonet van de Nieuwenhuijzen

Corridor 1 C, 5492 HA Sint-Oedenrode

Dhr. Berry van Gorp

Havikhorst 16, 6043 RM Roermond

Dhr. Wim Vegers

Jacq Perkstraat 63, 5242 GB Rosmalen

Mevr. Diny Goorts

Het Melven 20, 5464 TM Veghel

Dhr. Ties Brans

Populierenlaan 50,
5492 SG Sint-Oedenrode

Dhr. en Mevr. Harrie en Marie-José van Hoof-Verhagen

Brakenstraat 22, 5741 SR Beek en Donk

LIDMAATSCHAP OPGEZEGD:

Mevr. Tineke Wichers, Heerde

Mevr. Marjan Hoekert, Elburg

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

MAART:

16 Fonny van Buul	Eindhoven
16 Lucie Coenen - Forstova	Eindhoven
17 Ted Liebrechts	Eindhoven
18 Martin Swarts	Veldhoven
19 Sjouke van de Heuvel	Uden
20 Willemien Hietland	Aalten
20 Mariet Vogelsangs	Deurne
20 Franny de Weeger - van de Loo	Eindhoven
20 Jan Dinnissen	Wijchen
21 Henk Goorman	Reusel
21 Kitty Buijtenweg	Eindhoven
21 Patty Sonnemans	Helmond
21 Ferry Fens	de Beerzen
22 Hennie van de Bogaart - Peters	Oss
22 Ria van den Akker	Schijndel
22 Paula Wijten	Hilvarenbeek
23 Arie Timmermans	Eindhoven
24 Cees van Dijk	Waalre
24 Karin Moeskops	Sint-Oedenrode

24 Arno Naethuijs
25 Jan Delisse
24 Nellie Feijen - Louwers
25 Frank Liebrechts
25 Rien Taks
25 Erik Dikken
26 Jo Willems
26 Ber Stijnen
27 Elly Franken
28 Paul Coolen
28 Leny Stienen
28 Theo van Hal
28 Ton Seetsen
28 Gerda Timmermans - Ooms
29 Hans van Erp
29 Gerard Dortmans
30 Gonnie Aarts-Claasen
31 Hans Schrijvers
31 Piet Heidema
31 Toos van den Boom - Walravens

APRIL:

1 Jan van de Boogaard
2 Tony van Duijn
3 Martina Thijssen

Eindhoven	3 Vincent van Boerdonk	Keldonk
Erp	5 Piet van de Laar	Son
Soerendonk	8 Arnold Veringmeier	Schoonhoven
Heeze	8 Hans Pranger	Handel
Sint-Oedenrode	9 Maria Foolen	Sint-Oedenrode
Nijmegen	10 Jozefien van Schijndel	Boxtel
Gerwen	10 Claude Herman	Vielsalm
Heythuysen	10 Petra Visser	Eindhoven
Heeze	11 Corrie v.d. Zwaluw	Best
Nuenen	11 Piet van der Voort	Uden
Helmond	11 Toos Habraken-van Eck	Sint-Oedenrode
Rosmalen	11 Kaje Coenen	Eindhoven
Rosmalen	12 Emile Terheggen	Amsterdam
Best	12 Leo Verwegen	Veghel
Nuenen	12 Lia Hulsmans	Son
Mariaheide	12 Net Janssen	Meijel
's-Hertogenbosch	13 Frits Eckenhaussen	Broek In Waterland
Hilversum	13 Corrie Tiersma	Eindhoven
Breugel	13 Adrie Toonen	Wijchen
Helmond	13 Ans van de Wijgert	Veldhoven
	14 Jan Stevens	Gassel
	14 Ton van Dijk	Mierlo
Veghel	15 Lida de Boer	Maarssen
Utrecht	15 Louis Beckx	Schaffren
Aarle-Rixtel	15 Henk Peters	Lage Mierde

'Ik steun Stichting Euraudax Nederland'

Aan: Union Audax France

De wandelwereld heeft in 2008 een groot verlies geleden: Stichting Euraudax Nederland heeft alle tochten voor komend jaar geannuleerd. Reden is dat de Franse moederorganisatie UAF een eigen Nederlandse tak, de UAN, heeft opgericht onder leiding van 'president' Marinus van Kuilenburg. Dit is een oproep aan alle wandelaars om Stichting Euraudax Nederland te steunen.

Wat is het geval?

De wandeltochten van Euraudax worden beloond met Gouden Arenden en Zilveren Schelpen. De in stilte opgerichte UAN heeft zich het exclusieve recht verworven hiervoor de stempels oftewel 'homologatienummers' uit te geven. De Franse UAF ontkent nu ooit een band te hebben gehad met Stichting Euraudax Nederland, hoewel deze al dertig jaar wandelingen voor ons organiseert, homologatienummers altijd werden gehonoreerd en in 2005 zelfs de Super-Euraudax van 200 km aan de stichting is toevertrouwd. Daar de inrichters van Euraudax Nederland zich niet aan de persoon van Van Kuilenburg en zijn ondemocratische reglementen willen onderwerpen, voelden zij zich genoodzaakt alle tochten voor 2008 te annuleren.

Ben ik tegen verandering?

Nee, natuurlijk niet. Het verwerken van al die homologatienummers zal ongetwijfeld een grote last zijn voor de vrijwilligers in Frankrijk. Het wandelen, zwemmen, fietsen en kanovaren etc., waar het UAF zich ook mee bezighoudt, is in Nederland versnip-

INTERNET-PETITIE LOOPT DOOR

In het vorige nummer berichtten wij al uitgebreid over de problemen rond de Stichting Euraudax Nederland en de rol daarin van de Franse organisatie Union Audax France (UAF). Op de website www.axci.nl waren half februari zo'n 130 digitale handtekeningen binnen tegen deze gang van zaken. Dat kunnen er zeker meer worden, want de petitie (op 25 januari gestart door Rinda Scheltens) loopt nog steeds. Het is de bedoeling de petitie eind mei aan te bieden aan de UAF in Frankrijk. Hoe meer handtekeningen, hoe sterker de onderhandelaars van Euraudax en KNBLO zullen staan. Men hoeft zelf geen Euraudax-wandelaar te zijn om de petitie te tekenen. Hiernaast de volledige tekst, waar vorige maand geen plaats meer voor was.

perd over verschillende organisaties. Maar als er veranderingen moeten worden doorgevoerd, dan graag op democratische wijze en in overleg met de enige echte Stichting Euraudax Nederland.

Wat kan ik doen?

Marinus van Kuilenburg pretendeert in het belang van de wandelaar te handelen. Ik zeg dat het onze verantwoorde-lijkheid als wandelaar is om van ons te laten horen! Ontneem Van Kuilenburg de illusie dat hij namens ons spreekt! Steun het bestuur en de inrichters van Stichting Euraudax Nederland en teken de online-petitie. Deze petitie zal eind mei 2008 worden aangeboden aan de Franse UAF.

*-Rinda Scheltens-
Wandelaar*

De organisatie van de **Kempische Wandeldagen** heeft een belangrijke vacature te vervullen:

chef binnendienst

Dit is een veelzijdige en daarom ook leuke functie. De chef binnendienst begeleidt de 10 à 12 medewerkers in de startlocatie (sporthal de Kievit in Geldrop), is verantwoordelijk voor het opmaken van de kassen, maakt samen met de voorzitter afspraken over de benodigde vergunningen, meubilair en allerlei andere praktische zaken, houdt voorraden bij en zorgt voor al het drukwerk ter plaatse. Hij/zij valt rechtstreeks onder de voorzitter (Joop Wesseling).

Dit jaar zijn de Kempische Wandeldagen op 1, 2 en 3 augustus. Vanzelfsprekend moet de chef binnendienst in Geldrop aanwezig zijn op het evenement zelf, plus ervoor en erna een halve dag. Door het jaar heen komen daar nog 7 vergaderingen bij.

Bent u iemand met een natuurlijk overwicht, die goed met mensen kan omgaan en uitstekend kan organiseren, dan is dit een functie die u op het lijf gesneden is!

Natuurlijk wordt in het eerste jaar volledige ondersteuning geboden; in dit proefjaar wordt wederzijds gekeken of het klikt.

Nieuwsgierig geworden? Stuur dan een mailtje naar Mia Dielesen (secretariaat KWD): kwdagen@dielesen.demon.nl, of bel 06-44756978.

Eindelijk prijs

Je hebt geluksvogels die regelmatig prijs hebben bij puzzels en loterijen, en mensen die zelden of nooit iets winnen. Tot die laatste categorie behoort ook **Franny van der Ree**. Ze was dan ook reuze verbaasd dat ze de winnares bleek te zijn van de philippine-puzzel in het januari-nummer. Puzzelen doet Franny wel vaker, maar doorgaans neemt ze niet de moeite om de oplossing in te sturen. Deze keer dus wel. „Voor een trouwe lezer van OLAT Nieuws was de oplossing ook niet zo moeilijk“, laat ze ons weten.

In de OLAT-boetiek mag ze een wandelgids uitzoeken. Welke route het zal worden weet Franny nog niet. Maar we wensen haar (en Piet) alvast veel wandelplezier.

Centurion race in Engeland

In Engeland bestaan plannen om dit jaar op 2 en 3 augustus in Milton Keynes een 100 mijls-wedstrijd op de baan (400 meter) te organiseren. Milton Keynes ligt tussen Londen en Leicester.

Hetzelfde weekend organiseert OLAT echter de Kempische Wandeldagen en de Kempenlandtocht.

Daar OLAT de laatste jaren het voortouw neemt in de verzorging van de Nederlandse en Belgische atleten bij Britse centurion races, heeft **Piet Jansens** voorgesteld het evenement te verplaatsen.

Wij houden u op de hoogte.

AANMELDSTROOK

Ja, ik wil helpen uitpijlen:

☐ Dinsdag	3 juni 2008	☐ 5km	☐ 10km	☐ 15km
☐ Woensdag	4 juni 2008	☐ 5km	☐ 10km	☐ 15km
☐ Donderdag	5 juni 2008	☐ 5km	☐ 10km	☐ 15km
☐ Vrijdag	6 juni 2008	☐ 5km	☐ 10km	☐ 15km

Ja, ik wil helpen met pijlen ophalen:

☐ Dinsdag	3 juni 2008	☐ 5km	☐ 10km	☐ 15km
☐ Woensdag	4 juni 2008	☐ 5km	☐ 10km	☐ 15km
☐ Donderdag	5 juni 2008	☐ 5km	☐ 10km	☐ 15km
☐ Vrijdag	6 juni 2008	☐ 5km	☐ 10km	☐ 15km

Naam _____

Adres _____

Telefoon _____

Mobiel _____

Extra 'handjes' bij Rooise Avond4daagse

Theo van de Ven, die met ingang van dit jaar de bewegwijzering van de Rooise Avond4daagse verzorgt, kan nog wel wat extra handjes gebruiken bij het pijlen.

Het evenement vindt dit jaar plaats van 3 t/m 6 juni. Het streven is een ploegje te vormen van zo'n tien mensen die bij toerbeurt pijlen ophangen en/of na afloop verwijderen. Dat gebeurt aan de hand van een beschreven route.

Ervaring is niet vereist; nieuwelingen worden ingedeeld bij een 'oude rot' en leren de kneepjes zo vanzelf.

Aanmelden kan met het strookje hiernaast; kruis aan welke dag en afstand u het beste uitkomt. Het kan gestuurd worden naar Theo van de Ven, Churchillstraat 32, 5427 CN Boekel. Inleveren bij Marinus van Roosmalen mag ook.

Het aanmeldformulier staat tevens op olatnieuws.nl/actueel, maar men kan ook rechtstreeks mailen naar Theo; het adres is: thvdven75@hotmail.com (en dan niet vergeten naam, adres en telefoonnummer te vermelden).

Meer informatie nodig? Bel dan 0492-322844 of 06-51071862.

Alles uit de kast voor de laatste Winterserie

Bij de laatste Winterserietoetocht van OLAT worden ver over de tweeduizend wandelaars verwacht, uit alle windstreken van ons land. Dat komt doordat het evenement tevens de provinciale Jubileumtoetocht is van de 100-jarige wandelbond KNBLO-NL. Ook vanwege de ruime publicitaire aandacht voor dit evenement wil OLAT natuurlijk goed voor de dag komen op zondag 16 maart in Nijnsel. Logistiek gezien zal alles uit de kast gehaald moeten worden om de tocht vlotjes te laten verlopen. Geen wonder dus, dat **Piet van Buul** (de 'baas' van de verzorging) er die dag heel graag wat extra mensen bij heeft. Op de Winterserietoetocht in Leende, waar zo'n 1270 wandelaars het parkoers bevolkten, was al goed merkbaar dat het wegvallen van enkele vrijwilligers een behoorlijke druk legde op de rest, die vrijwel volcontinu bezig was met koffie, thee en bouillon schenken. Er was soms niet eens tijd om even snel een sanitair bezoekje aan de Dixi te brengen! En Piet zelf had de handen vol om de ene ketel water na de andere warm te stoken. In Nijnsel zal de toeloop wellicht verdubbelen.

Daarom hier een oproep aan al onze leden: help mee om van de Winterserie in Nijnsel een groot succes te maken en meld je aan bij Piet van Buul (zie colofon). Het is dankbaar werk en hartstikke gezellig bovendien. En misschien heeft Piet nog wel zo'n blitse medaille over van de Eindhovense marathon, waarmee we in Leende diverse vrijwilligers zagen pronken...

Tien jaar voorbeeldige samenwerking met drukker Ton Niëns

Onze gewezen clubblad-redacteur **Ad van Asten** herinnert zich nog als de dag van gisteren dat in februari/maart 1998 contact werd gelegd met **Ton Niëns** in Weert, die vanaf toen al het drukwerk voor OLAT ging verzorgen – ledenblad, routebeschrijvingen, enzovoort. Dat is nu dus op de kop af tien jaar geleden en de samenwerking is al die tijd uitstekend geweest. Een woord van dank is hier zeker op zijn plaats!

De persoonlijke terugblik van Ad willen we onze lezers niet onthouden: „Met bewondering denk ik terug aan die vroegere jaren, toen we nog met papiertjes, telefoon en fax ons clubblad produceerden. Hoe met Ton een soort internetverbinding tot stand kwam tussen de 'floppies' op mijn computer en de machines van hem aan de andere kant van de lijn. Zo'n overdracht duurde destijds minstens een half uur, en als dan bleek dat het bestand iets te groot was, was alle moeite voor niets geweest en moest er weer wat verspijkerd worden.”

Bij problemen stond (en staat) Ton altijd klaar om te hulp te schieten, via de 'hot line' naar zijn thuisdrukkerij of, als de telefoon geen uitkomst bood, in hoogst eigen persoon.

Ad: „Voor Ton was het nooit teveel om op en neer naar Son te rijden als er bij mij thuis weer eens iets was vastgelopen, of als er onderweg ergens 'in de lucht' iets van plaats was veranderd.”

Sinds de wisseling van de wacht, nu bijna drie jaar geleden, is het directe contact tussen OLAT-redactie en drukker wat minder intensief geworden. Faxen doen we niet meer, floppies behoren allang tot het stenen tijdperk en met het doorsturen van bestanden via internet gaat tegenwoordig zelden iets mis.

Best jammer eigenlijk... Want behalve dat Ton een eersteklas 'trouble shooter' is, heeft de familie Niëns een naam op te houden wat betreft gastvrijheid, zoals ondergetekende ook bij de laatste overdracht heeft ondervonden.

We hopen op nog veel meer goede jaren.

-Mirjam Kies-

Een romantische geschiedenis in Leende

Na afloop van de Winterserie in Leende raakten **Dini van Asten, Janet van Genip** en **Hettie van Wijk-Verberne** maar niet uitgepraat over het bijzondere verhaal dat zij die dag te horen kregen. Onder de deelnemers bevond zich een stel dat elkaar had leren kennen op een vorige Winterserie van OLAT in Leende, precies vijf jaar geleden. Ze konden het meteen goed met elkaar vinden, maar wisselden na afloop geen adressen of telefoonnummers uit.

Eenmaal thuis had de dame in kwestie meteen spijt, het was toch wel een erg leuke man! Maar het enige dat zij wist, was dat hij in Oss woonde. Ze besloot om zoveel mogelijk te gaan wandelen in die omgeving in de hoop hem terug te vinden, en ja hoor: ze liep hem vrijwel meteen weer tegen het lijf. Ditmaal werden er wel adressen uitgewisseld, na een half jaar gingen ze samenwonen en tijdens de afgelopen Winterserie in Leende vierden ze hun vijfjarig samenzijn.

Ook de redactie was gegrepen door deze romantische geschiedenis en maakt de lezers er graag deelgenoot van. Maar wie het zijn? Dat kon helaas niemand ons vertellen.

Kouwe voeten? Zet een muts op!

Zelfs met mooi voorjaarsweer kun je nog behoorlijk kouwe voeten krijgen als je de hele dag stilstaat. En dat is wat de vrijwilligers in de OLAT-verzorging vooral doen. Zij wapperen volop met de handjes, sjouwen op en neer met spullen in de kraam, maar daar blijft het bij.

Regina Martens, als organisator van de Bossche 100 gepokt en gemazeld in de verzorging, heeft er iets op gevonden: zij draagt een bontmuts waarmee je de poolkou nog wel kunt trotseren; „Want als mijn hoofd warm is, blijven mijn voeten ook lekker warm.”

LANGE AFSTAND, PRESTATIE EN SNELWANDELEN

Clubkampioenschap: tussenstand per 11 februari

1	Marcelino Sobczak	2855 (4)	Claude Herman	580 (1)	
2	Dennis van Reeden	1665 (4)	Cor v/d Heijden	580 (1)	
3	Boetje Huliselan	1615 (3)	Evert v Ampting	580 (1)	
4	1 Sonja Arfman	1340 (4)	Frits Mennen	580 (1)	
5	Gerrit Arfman	1105 (3)	3 Jeannette v Boerdonk	580 (1)	
6	Hans Pranger	860 (2)	Ad Verbakel	580 (1)	
7	Hans de Vries	855 (2)	3 Mariëtte v Ampting	580 (1)	
8	Ron Timmermans	675 (1)	Klaas Bakker	580 (1)	
9	Wim van Cappelle	625 (2)	3 Riet Emans	580 (1)	
10	2 Hanny Klumpkens (foto)	610 (1)	Piet van Buul	580 (1)	
	Jan Dinnissen	610 (1)	Frank Geubbels	580 (1)	
	Gerrit van Haandel	610 (1)	37 Henk Plasman	550 (1)	
	Hugo Prinsen	610 (1)	38 Paul Koks	450 (2)	
	Rik Weverbergh	610 (1)	39 Marco Timmermans	445 (1)	
	Theo Klanke	610 (1)	40	7 Carry Ombelet	120 (1)
	Erik Dikken (foto)	610 (1)			
	Wim Freriks	610 (1)			
	Servee Derks	610 (1)			
19	Pieter Boots	580 (1)			
	Ton de Jong	580 (1)			
	Kees Lambregts	580 (1)			
	Wim van Gemert	580 (1)			
	Jelte van der Zee	580 (1)			
3	Rinda Scheltens	580 (1)			
	Co Tops	580 (1)			

Programma clubkampioenschap 2008

Datum	Startplaats	Org.	Soort	Afstanden	Beloning	Bonus
09 mrt	Olland	OLAT	P/W	5-10-20-30-50 km	schema	50-100-200-300-500
16 mrt	Nijnsel	OLAT	L.A.	60 km	350	
22 mrt	Easterein (Fr)	FLAL	L.A.	60 km	250	
22 mrt	Sittard	KMS	L.A.	80 km	360	schema binnen 13 uur
29 mrt	Amsterdam	LAT	Prest.	42.195 m	100	g200; z175; b150
12 apr	Castricum	LAT	L.A.	60 km	250	
19 apr	Loon op Zand	HvB	Prest.	15 u./95 km	95 km=350	schema boven 95 km
25 apr	Ridderkerk	RWV	L.A.	80 km	360	start: De Fakkel, Sportlaan 8 2982 SN Ridderkerk
30 apr	Odoorn	DWVO	L.A.	80 km	360	
03 mei	Bocholtz	NOAD	L.A.	135 km	550	
09 mei	Etten-Leur	SKE	L.A.	80 km	360	
16 mei	Hilversum	LAT	L.A.	80 km	360	
17 mei	Hengelo	HWU	L.A.	75 km	350	

Deelnemers aan onze clubcompetitie melden zich bij voorkeur binnen 2 dagen na de tocht per e-mail of telefonisch bij: Ad van Asten: a.asten1@chello.nl of 0499-473767.

BELGISCHE NATIONALE KALENDER 2008 – EURAUDAX WANDELTOCHTEN

Datum	Afstand/duur	Startplaats	Starttijd	Inrichter	Telefoon
13 mrt	25-2x25-50	MEER	09.00/14.00	J. Brosens (11-1)	Tel. 03/3147255
15 mrt	20 uur	IDDERGEM	11.00 A.	De Leener (12-1)	Tel. 053/665998 GSM 0476/340753
22 mrt	25 en 75-50	MARKE	06.30/11.30	M. Debooserie (7-2)	Tel. 056/257514
29 mrt	25-2x25-50	HERSTAL	09.00/14.00	A. Vanoorschot (13-1)	Tel. 04/2647908
05 apr	50	LONDERZEEL	09.00	K. Geudens (8-2)	Tel. 03/8601349 GSM 0474/868590
05 apr	25	LONDERZEEL	09.00	K. Geudens (8-2)	Tel. 03/8601349 GSM 0474/868590
12 apr	30 uur (150-125-100-75-50)	HAREN (BRUSSEL)	11.00	A. Goudaillier (1-2)	Tél. 02/5384919
12 apr	4x25	HAREN (BRUSSEL)	21.00 + om de 5u.	A. Goudaillier (1-2)	Tél. 02/5384919
16 apr	75	MERKSEM	06.30	F. Rottiers (2-2)	Tel. 0486/522331
19 apr	20 uur	TOURNAI/DOORNIK	11.00	D. De Bleecker (14-1)	GSM 0478/465590
26 apr	100	ZANDBERGEN	11.00	P. Asselman (15-1)	Tel. 053/667920

Victor Mennen wint in Düsseldorf indoorkampioenschap snelwandelen

Victor Mennen is op 20 januari 2008 in Düsseldorf Nederlands-Limburgs indoorkampioen 3000 meter snelwandelen geworden. Marcelino Sobczak eiste voor zichzelf de zilveren plak op door Pedro Huntjens voor te blijven.

Marcelino legde deze afstand in een goed kwartier af. Met dit resultaat nadert hij een gemiddelde van 12 km/uur. Nooit eerder heeft hij in wedstrijd zo snel gewandeld. Carry Ombelet was op deze afstand de snelste vrouw.

Indoorkampioenschappen 3.000m snelwandelen, Düsseldorf

Pl.	Naam	Vereniging	tijd	km/u
1	Victor Mennen	Unitas	14:36	12,3
2	Marcelino Sobczak	Unitas *)	15:09	11,9
3	Pedro Huntjens	Unitas	15:31	11,6
7	Carry Ombelet	OLAT	23:38	7,6

Van Bremen prolongeert in Gent titel NK indoor 5.000 m snelwandelen

Op 9 februari werd in Gent het NK 5.000 meter snelwandelen indoor gehouden. Jacques van Bremen prolongeerde zijn titel door Harold van Beek te verslaan. Ronald Maas legde beslag op het brons. Onze vereniging werd vertegenwoordigd door Boetje Huliselan. Ondanks dat Boetje last had van zijn heup, wist hij zo'n 12 seconden van zijn persoonlijk record af te knabbelen en Pedro Huntjens en Alex Wijsman voor te blijven. Dit was goed voor een zesde plaats.

NK indoor 5.000 m snelwandelen in Gent, 9 februari 2008

Pl.	NK	Naam	Vereniging	Tijd	km/u
1	1	Jacques van Bremen	RWV	22:30,01	13,3
2	2	Harold van Beek	RWV	22:50,58	13,1
3	-	Sebastien Delecolle	FRA	23:40,43	12,7
4	3	Ronald Maas	RWV	24:03,87	12,3
5	4	Victor Mennen	Unitas	24:22,76	12,1
9	5	Robert van Bremen	RWV	26:18,09	11,4
11	6	Boetje Huliselan	OLAT	27:47,52	10,8
12	7	Pedro Huntjens	NED	28:26,11	10,6

Marcelino houdt Pedro Huntjens af van tweede plaats op 10 km, De LAT

Niet verrassend won Jacques van Bremen op 27 januari in Amsterdam de 10 kilometer. Wel verrassend eindigde Marcelino Sobczak daar in een goede tijd op een tweede plaats. Hij wist Pedro Huntjens en Theo Koenis voor te blijven.

Ron Timmermans – die de stijgende lijn te pakken heeft – eindigde in deze Winterserie op een zesde plaats. Gerrit Arfman wist met de B-100 in de benen toch nog een gemiddelde van boven de 8 te halen. En Carry Ombelet was op deze afstand weer iets sneller dan vorige week in Düsseldorf.

Op de 25 kilometer liep Sonja Arfman – de laatste 15 kilometer op eigen kracht – een zeer gelijkmatige en sterke race, resulterend in een tijd van net boven de 3 uur. Acht minuten later passeerde Wim Capelle, sinds kort OLAT-lid en voor het eerst aanwezig op een prestatiewandeltocht, de finish. We hopen in de toekomst nog veel van Wim zijn wandelprestaties te vernemen.

Winterserie De LAT A'dam: 10 km snelwandelen op 27 januari

Pl.	Naam	Vereniging	Geb.	tijd	km/u
1	Jacques van Bremen	RWV	1984	46:16	13,0
2	Marcelino Sobczak	Unitas*)	1968	52:39	11,4
3	Pedro Huntjens	Unitas	1967	53:18	11,3
4	Theo Koenis	LAT	1951	54:42	11,0
5	Hans van der Knaap	RWV	1959	56:20	10,7
6	Ron Timmermans	RWV *)	1982	56:36	10,6
9	Gerrit Arfman	OLAT	1946	1:13:24	8,2
10	Carry Ombelet	OLAT	1968	1:18:06	7,7

*) Ook lid van OLAT

Winterserie De LAT A'dam: 25 km prestatie-loop op 27 januari

Pl.	Naam	Vereniging	Tijd	km/u
1	Frank van der Gulik	LAT	2:19:40	10,7
2	Marcel Dekker	LAT	2:35:11	9,7
3	Jan de Jonge	LAT	2:36:43	9,6
7	Sonja Arfman	OLAT	3:03:26	8,2
9	Wim van Cappelle	OLAT	3:11:38	7,8

Vervolg uitslagen op pagina's 12 en 13

Agenda snelwandelwedstrijden en prestatietochten

Datum	Plaats	Vereniging	Informatie
16 mrt	Rotterdam	RWV	Uurwedstrijd snelwandelen op baan. Langepad. Heren 13:15 uur, dames & junioren 12:30 u. Inschrijving gesloten.
17-22 mrt	Clermont-Ferrand	WMA/FFAWK	Indoor masters; 18/19 mrt: 3 km indoor; 21 mrt: 10 km op de weg. Inschrijving gesloten. Info en uitslagen: www.clermont2008.com .
22 mrt	Sittard	Unitas	Kennedymars, Stadsspothof, 5:00 uur. Wedstrijdklasse voor iedereen die de mars binnen 12 uur kan lopen. Inschrijven wedstrijdklasse vóór 11 maart op www.kennedymars.org of bij Victor Mennen, Dijkveldstraat 40, Slek-Echt.
29 mrt	Zaandam	sv De LAT	Prestatietocht Amsterdam – Hoorn, over 42,195 km. Wingerdweg 260, 10:45 uur. Inschrijven bij de start. Nadere info : 020 - 690 00 36 of www.delat.nl .
5 april	Zundert	DJA	Baanwedstrijd 3.000 m. Voorinschrijven tot 27 maart en info op www.dia-zundert.nl . Ook inschrijving bij de start mogelijk.
6 apr	Dordrecht	av Hercules & av Parthenon	Dwars door Dordt, 10 km snelwandelen (wedstrijd & prestatie). Sportpark Reeweg (Halmaheiraplein), 13:00 u. Inschrijven t/m 28 maart op www.dwarsdoordordt.nl of bij de start.
19-20 apr	Loon op Zand	Hart van Brabant	Nacht van Loon. De Wetering, Weteringplein, 21:00 uur. Prestatietocht van 15 uur waarin zoveel mogelijk kilometers gelopen moeten worden. Minimaal 95 km voor heren en 90 km voor dames. Voorinschrijving tot 17 maart. Inschrijven: www.wsv-hartvanbrabant.nl of tel. 0416 - 362858 of 013 - 5352882.

Ron Timmermans

Gerrit Arfman

Dennis van Reeden (l) en Paul Koks

Grote opkomst bij Winterserie RWV op 3 februari in Rotterdam

De opkomst in de 5e wedstrijd van de Winterserie RWW was groot. In totaal waren er zestig deelnemers en stonden 10 OLAT-leden aan de start. De weersomstandigheden waren ook goed: fris, droog en windstil.

De 10 km-wedstrijd werd voor de elfde achtereenvolgende keer gewonnen door Jacques van Bremen, in een tijd onder de 49 mi-

nuten. Ruim een halve minuut later finishten achtereenvolgens Victor Mennen en Marcelino Sobczak. Marcelino verbetert met dit resultaat voor de zoveelste keer zijn persoonlijk record. Nu met zo'n 3 minuten. Voor het eerst een gemiddelde van boven de 12 km/uur. En dat binnen twee jaar nadat hij is begonnen met snelwandelen.

Het volgende OLAT-lid dat de streep passeerde was Ron Timmermans. Ron heeft ook heel duidelijk een stijgende lijn te pakken. De laatste loper die binnen het uur finishte was Boetje Huliselan.

De eerste loper die boven het uur finishte was Marco Timmermans (die, naar horen zeggen, op 14 maart in het huwelijksbootje stapt).

Als eerste vrouw/meisje passeerde Sonja Arfman de streep. Zij knabbelde met dit resultaat ook weer zo'n twee minuten van haar beste tijd af; resulterend voor het eerst in een gemiddelde van boven de 9 km/uur. Dennis van Reeden zat vlak onder de 9 km/uur. Hij concentreert zich vooral op de techniek en vindt op dit moment snelheid niet het belangrijkste. Paul Koks had de gang er ook goed in en finishte sinds lange tijd weer onder de 72 minuten.

Boven: Sonja Arfman op kop; rechtsonder Carrie Ombelet en Theo Koenis

Winterserie RWV R'dam: 10 km snelwandelen, 3 februari 2008

Pl.	Naam	Vereniging	Geb.	Tijd	km/u
1	Jacques van Bremen	RWV	1984	48:50	12,3
2	Victor Mennen	Unitas	1963	49:24	12,1
3	Marcelino Sobczak	Unitas *)	1968	49:25	12,1
4	Dirk Bogaert	Meetjesland (B.)	1958	49:45	12,1
5	Richard Leijenaar	RWV	1959	51:04	11,7
6	Pedro Huntjens	Unitas	1967	52:27	11,4
10	Ron Timmermans	RWV *)	1982	55:33	10,8
13	Boetje Huliselan	OLAT	1955	59:19	10,1
14	Marco Timmermans	RWV *)	1984	1:02:19	9,6
20	Sonja Arfman	OLAT	1994	1:05:57	9,1
21	Dennis van Reeden	OLAT	1989	1:07:15	8,9
27	Paul Koks	Haag Atletiek *)	1965	1:11:30	8,4
-	Gerrit Arfman	OLAT	1946	gestopt	

*) Ook lid van OLAT

De 5 km werd eenvoudig gewonnen door Ronald Maas. Klaas Bakker (die zich ook aan het voorbereiden is voor het WK) overbrugde deze afstand weer in zo'n 32 minuten. Carry Ombelet finishte een paar minuutjes later.

Winterserie RWV R'dam: 5 km snelwandelen, 3 februari 2008

Pl.	Naam	Vereniging	Geb.	Tijd	km/u
1	Ronald Maas	RWV	1987	25:39	11,7
2	Peter van Hove	ac Bree (B.)	1981	29:30	10,2
3	Ad van Oijen	av Weert	1944	29:44	10,1
7	Klaas Bakker	OLAT	1937	32:04	9,4
13	Carry Ombelet	OLAT	1971	38:47	7,7

Ron Timmermans wint verrassend op lenteachtige Winterserie De LAT

Winterserie?! Het weer was op 10 februari eerder lenteachtig dan winters te noemen: 14 graden en zonnig.

De 5 km bij De Lat in Amsterdam werd heel eenvoudig gewonnen door Alex Wijsman. Carry Ombelet – je kan de klok er op gelijk zetten – liep voor de zoveelste achtereenvolgende keer deze afstand net binnen de 39 minuten.

Op de 10 km verraste Ron Timmermans iedereen. Gestimuleerd door Ronald Maas won hij deze wedstrijd in zo'n 53 minuutjes en verbeterde zijn beste tijd met ruim 2 minuten. Klaas Bakker was op deze afstand de snelste man boven de 70 jaar.

De prestatie van 30 km werd eenvoudig gewonnen door Frank van der Gulik. Marcelino Sobczak was helaas genooddaakt vanwege een liesblessure te stoppen. Dennis van Reeden was in deze wedstrijd zeer goed op dreef (20 km in 2:10 in een goede

Winterserie De LAT A'dam: 30 km prestatie van 10 februari

Pl.	Naam	Vereniging	Tijd	km/u
1	Frank van der Gulik	LAT	2:52:27	10,4
2	Jan de Jonge	LAT	3:08:44	9,5
3	Paul Altena	LAT	3:16:54	9,1
4	Paul Maas	RWV	3:36:26	8,3
5	Chris Onwezen	LAT	3:41:53	8,1
6	Remke Rutgers	LAT	3:45:01	8,0
7	Wim van Capelle	OLAT	3:47:37	7,9
8	Sonja Arfman	OLAT	3:48:38	7,9
11	Gerrit Arfman	OLAT	3:52:10	7,8
12	Hans Pranger	OLAT	3:56:44	7,6
-	Dennis van Reeden	LAT / OLAT	gestopt	
-	Marcelino Sobczak	LAT / OLAT	gestopt	

stijl) toen het noodlot toesloeg. Dennis kreeg last van zijn knieholte en besloot zich niet te forceren en uit te stappen.

Wim van Capelle was de eerste OLAT'er die deze afstand wel voltooide. Wim krijgt de smaak te pakken. Hij was zelfs gemiddeld sneller dan twee weken eerder op de 25 kilometer. Een minuutje later passeerde Sonja Arfman de streep. Daarna kwam Gerrit Arfman die de laatste kilometers het tempo van Sonja niet meer kon bijbenen. En weer een paar minuutjes later – maar toch nog onder de 4 uur – zat voor Hans Pranger de wandeling erop.

-Hans de Vries-

Winterserie De LAT A'dam: 10 km snelwandelen op 10 februari

Pl.	Naam	Vereniging	Geb.	Tijd	km/u
1	Ron Timmermans	RWV *)	1982	53:15	11,3
2	Ronald Maas	RWV	1987	53:16	11,3
3	Pedro Huntjens	Unitas	1967	54:12	11,1
4	Hans van der Knaap	RWV	1959	54:55	10,9
5	Theo Koenis	LAT	1951	56:50	10,6
9	Klaas Bakker	OLAT	1937	1:06:0	9,1

*) Ook lid van OLAT

Winterserie De LAT, A'dam: 5 km snelwandelen op 10 februari

Pl.	Naam	Vereniging	Geb.	Tijd	km/u
1	Alex Wijsman	LAT	1948	28:33	10,5
2	Coby Bunschoten-Kriek	RWV	1947	35:03	8,6
3	Sander van Leeuwen	NOP	1992	35:04	8,6
4	Gerrit Tigchelaar	DEM	1944	35:11	8,5
5	Herbert Scherer	LAT	1955	36:02	8,3
6	Rietje Dijkman	AV23	1939	37:59	7,9
7	Carry Ombelet	OLAT	1968	38:54	7,7

Joop, Bart & Boetje pijlen 'n stuk Bossche 100 uit

Al minstens anderhalve eeuw lang wordt er in het huis op de hoek (inmiddels rotonde) Gommelsestraat en de Biezenmortelsestraat café gehouden. De vroegere klompenmakerij, met daarbij een borreltje voor de liefhebbers, is uitgegroeid tot een gemoedelijke gelegenheid aan de voet van de Loonse en Drunense Duinen en heet nu café 't Gommelen.

Regina Martens sommeert Bart, Boetje en mij om daar vrijdag 25 januari om vijf over negen aanwezig te zijn. We worden in een klein autootje gepropt en naar het van oorsprong boerendorp Lennisheuvel vervoerd. Bij café de Trol, met een pratende kikker voor de deur, begint onze missie: het uitpijlen van een stuk Bossche 100, die vanavond van start gaat (de overige trajecten worden door andere liefhebbers uitgepijld). We hebben weer dezelfde duidelijke taakverdeling als vorig jaar. Boetje draagt de pijlen – eigenlijk is hij voornamelijk aan het bellen met Klaas B. – terwijl ik de Ikea-tas draag met reserve-benodigdheden en de routebeschrijving lees, en Bart niet.

Op deze zonnige dag waait een koude wind. Boetje hult zich meteen in handschoenen, oorwarmers en een pet. We verlaten Lennisheuvel en laten een spoor van gele pijlen achter ons. Na het modderpad langs de snelstromende Beerze bereiken we al snel het zeer uitgestrekte natuurgebied met afwisselend droge en natte heide, bossen, beken en vennen, kortom de Kampina. Vandaag niet paars gekleurd door bloeiende heide, maar geel van de pijpestrootjes en overwend nat.

Op de Melaniedreef worden we aangesproken door een medewerker van Natuurmonumenten: of we wel toestemming hadden gevraagd voor deze tocht. Boetjes telefoon wordt bijna meegenomen nadat de man wordt doorverbonden met Regina, maar dan is het ook oké.

Langs de Zandbergsvennen, het Kromven en het Belversven volgen we de geel-rode markering van NS-route, rode pijltjes van een Natuurmonumentenroute en de wit-rode markering van het Pelgrimspad. Nog even steken we de meanderende Rozep

over en dan verlaten we dit mooie gebied. Na de spoorwegovergang houden we pauze op een slagboom; in de routebeschrijving staat hier wagenrust nummer zeven.

Langs het spoor en de Essche stroom volgen we de blauwe stippenroute en komen langs kasteel Nemerlaer (de naam is afgeleid van het riviertje de Nemer, dat oorspronkelijk achter het kasteel langs stroomde, en van 'laar' dat zowel bos als open plek in een bos betekent). In de buurt van Haaren lopen we voornamelijk door en langs boomkwekerijen over modderige zandpaden. Een voor mij onbekend pad brengt ons over een onbewaakte spoorovergang en achterom Biezenmortel in.

Na 21 kilometer zijn we weer terug bij café 't Gommelen. Ik waag me aan een Helvoirtse Leier, Bart neemt tosti kaas en Boetje gaat zich te buiten aan een uitgebreide uitsmijter met rauwe ham.

-Joop Reichenfeld-

Zie ook: <http://wandeljoop.web-log.nl/>

Klaas Bakker loopt zijn 21e Bossche 100

Warme rijstepap maakt de ontberingen goed

Ik pak m'n tas in voor de 21^e Bossche 100. Wat neem je allemaal mee? Meestal – gelukkig maar – heb je alles wat je meeneemt niet nodig. Een paar extra schoenen gaan zeker mee. Na de tocht heb ik die aan, schoon gepoetst en warm, zodat ik op weg naar huis niet meer word herinnerd aan de ontberingen van de voorafgaande uren.

Vrijdagmorgen voordat wij 's avonds aan de tocht beginnen, belt Boetje. Hij is aan het uitpijlen samen met Joop Reichenfeld en Bart van der Kraan, tussen Lennisheuvel (ons tweede rustcafé) en Biezenmortel (de laatste binnenrust). "Trek laarzen aan", waarschuwt hij: veel modder, plassen, ondoorwaadbare plaatsen op de 'te bewandelen' paden, naast slapende takken, boomwortels, stronken. Dat is niets uitzonderlijks voor een Bossche 100, dat hoort erbij, we zien wel.

De start- en finishlocatie is al jaren dezelfde: de kantine van voetbalvereniging Concordia op ongeveer 1500 m achter het station van 's-Hertogenbosch. Om 22.00 uur precies, na een bemoedigend woord van Regina Martens, vertrekken we met 110 wandelaars, het maximaal toegelaten aantal. We lopen richting treinstation, dan via de Noordwal en de oevers van de rivier de Aa. Enkele jaren geleden kwamen we langs deze weg de stad binnen; nu gaan we de stad uit via deze route. Er is een bijna volle maan, er staat veel wind, maar die is nu meestal in ons voordeel. De temperatuur is 'hoog' voor deze winternacht.

Nu geen bevroren modderpaden. Het is wel nat, veel plassen en modder op de onverharde wegen. Ik glijd met twee voeten in een diep wagenspoor; kletsnatte voeten. Maar na tien minuten ben je het alweer vergeten. Na twee wagenrusten en ergens een prachtig mooi betonnen fietspad door een bos, met de maan die door de bomen schijnt, zijn we in Eerde waar de eerste caférust is, na 30 kilometer. Hier de gebruikelijke drukte, en sterke verhalen over struikelpartijen, onzichtbare pijlen en geheimzinnige dwaallichtjes door donkere bossen.

Even na half vier in de morgen proberen we de route weer op te pikken. We gaan naar het hoogste punt van Brabant over een oude afvalberg – nu recreatieterrein. Ik let zelf niet altijd op de goede richting die gevolgd moet worden en wandel blindelings mijn voorgangers achterna, wat resulteert in een extraatje heen-entertug. In de donkere uren nog een natte rechtervoet; daarna geen slippertjes meer gemaakt.

Nog vroeg in de morgen – het is nog donker – is er boerenkoolstampot met worst. Dan begint het langzamerhand wat lichter te worden en komen we bij de tweede binnenrust in Lennisheuvel, niet ver van Boxtel. Hier doe ik iets ongebruikelijks: ik trek m'n schoenen uit met de nog natte sokken van de 'ongelukjes' die gemaakt zijn. Op de koude betegelde vloer voelt dat lekker koel en verkwikkend aan. Er is alleen erwtensoep, toch maar besteld, met cola. Verder twee pannenkoeken uit de tas.

De dagen voor het weekend voelde ik nog de naweeën van een lichte buikgriep en had uit voorzorg Paracetamol en Rennies meegenomen. Maar eenmaal onderweg nergens last meer van. Wandelen heeft blijkbaar toch een helende werking.

Er is 58 km afgelegd als we iets na half negen de deur uitgaan.

Nu wandelen we door en over de Kampina, een prachtig heide- en natuurgebied maar ook met moerasachtige plekken en doorwaadbare doorgangen, waar Boetje al voor gewaarschuwd had. Laarzen heb ik niet meegenomen, ook geen droge sokken aangehouden in de binnenrust, wetende dat ze waarschijnlijk toch nat zouden worden. Op één van de volgende wagenrusten is er warme rijstepap met krenten om het weer goed te maken.

Ik wandel nu met Piet van Buul; we zullen elkaar tot het einde blijven steunen om ruim binnen de gestelde tijd te finishen. Zelfs overdag, met de pijlen duidelijk zichtbaar, zijn er wandelaars die verkeerd gaan. Sommigen verdwalen nog in een doodlopende straat!

Eindelijk komen we bij de derde en laatste binnenrust in Biezenmortel (Udenhout) na 78 km. Ik merk nu wel dat er minder kilometers getraind zijn; sinds de vorige Bossche 100 heb ik geen lange tochten meer gewandeld. Even rust en een colatje doen wonderen.

Om één uur in de middag gaan we met frisse tegenzin beginnen aan de laatste 20 km. Het is nu bekend terrein, wat niet altijd een voordeel is. De zon schijnt. Tussen de bomen, uit de wind, lijkt het wel voorjaar. Later in de middag zal de stevige wind koud aanvoelen. Wagenrust 9 en 10 worden aangedaan. Er is uitstekend voor ons gezorgd onderweg. Bij de laatste brug over het kanaal naar Vught staan Ad en Regina Martens ons op te wachten en

krijgen we nog een bekertje limonade met een snoepje om de laatste kilometers door te komen.

Om kwart over vier stappen we de kantine van V.V. Concordia binnen. Na het douchen nog even naar binnen, een laatste colatje, dan worden we naar station 's-Hertogenbosch gebracht, waar we de avond tevoren ook zijn afgehaald door de organisatie. De Bossche bol neem ik mee. Die wordt de volgende morgen bij de koffie met smaak naar binnen gewerkt.

-Klaas Bakker-

Foto's pag. 14 en 15: Willem Mutze

De Bossche 100 was weer fantastisch

Ik twijfelde of ik me wel opnieuw moest inschrijven voor de Bossche 100. Het kon immers toch nooit zo mooi zijn als die eerste keer? Na vandaag weet ik het zeker: deze tocht krijgt een vast plekje op mijn agenda. Want was wéér geweldig, de route wéér ontzettend mooi en ik heb het opnieuw heel erg naar mijn zin gehad.

Meteen al bij de start speer ik ervandoor. Ik heb veel energie en die wil ik gebruiken. Na een kort rondje door het centrum komen we op een eerste graspaadje langs de Aa. Op een brug over het water draai ik me om en zie een lang lint van dansende lichtjes de stad verlaten. Eenmaal buiten de bebouwing wisselen akkerlanden, zandpaden en stukjes asfalt elkaar af. Bij de akkerranden is de grond erg ongelijk en moeten we opletten waar we onze voeten zetten. Het is spannend, maar de maan licht ons bij en ik vermaak me prima. Ook de zandpaden vervelen niet. Ik wist niet dat er in Nederland nog zoveel aaneengesloten zandpaden te vinden waren! Door het bos gaan we over mooie slingerpaadjes, waarbij we onze lampjes echt wel nodig hebben. Braamstruiken vormen niet alleen gemene struikeldraden, eentje haalt ook nog eens mijn hand open. Ik merk het pas als ik tot mijn grote verbazing bloed uit een paar forse schrammen zie wellen.

Hier is uitbundig gepijld met om de paar meter een vertrouwd geel vierkant op een dode tak geniet. Ik ben blij met mijn hoge schoenen, want ik hoef me niet te bekommeren om de plassen en de modder die we af en toe tegenkomen. Bij de derde wagenrust haalt Erik mij in en we lopen samen verder.

In de eerste caférust heb ik ruim een uur de tijd voor we weer verder gaan. Aangezien slaapgebrek mijn grootste tegenstander is op lange tochten, trek ik mijn schoenen en sokken uit en zoek een stil plekje op om even te liggen. Zodoende kan ik opgefrist aan de volgende kilometers beginnen. Nadat ik eerst nog een steentje uit mijn sok heb geplukt, volg ik

het lint wandelaars dat een steile heuvel op zigzagt. Vanaf de top hebben we een spectaculair uitzicht over de omgeving. In het donker flonkeren de dorpen en steden in de omgeving en ik sta even stil om te genieten. De nacht is heerlijk fris en als er niet zo'n harde wind stond, had ik hier in T-shirt gelopen. Mijn jas is veel te warm en ik neem me voor de zoveelste keer voor een dun gevalletje te kopen.

Voor Lennisheuvel lopen Erik, Adriaan en ik op een akker ergens verkeerd. Het is maar goed dat Erik oplet, want ik ben zo druk in gesprek met Adriaan, die zich pas vanmorgen heeft ingeschreven (zijn vrouw weet nog van niets!), dat ik niet gemerkt heb dat we een pijl hebben gemist. Een aantal wandelaars denkt dat wij goed zitten en zij verkeerd, en komt onze kant op. Als we de wandelaars achter ons een zijpad zien inslaan, steken we de akker over en melden ons weer op de route. Erik loopt dan ergens voor ons, en pas op een stuk asfalt kan ik voldoende tempo maken om hem weer in te halen.

Het ontbijt wordt geserveerd bij een knus kapelletje en Maria kijkt glimlachend neer op smullende wandelaars. De boerenkool laat ik aan me voorbij gaan, veel te zware kost zo op de vroege morgen, maar de rookworst smaakt prima. In café De Trol in Lennisheuvel wordt het gezamenlijk vertrek wat uitgesteld. Adriaan

is hevig teleurgesteld, want hij wil graag om vijf uur weer thuis zijn, maar met zo'n pruillip ben je bij mij aan het verkeerde adres. We zijn hier tenslotte met honderd man en ik denk dat degenen die hier het lusje lopen het uitstel zeker kunnen waarderen, zelfs al is Erik onwaarschijnlijk vroeg terug van zijn rondje. In het ochtendlicht duiken we de Kampina in. Ik had een groot heideveld verwacht, maar het golvende goudgele veld met hier en daar een knoestige vliegden is ook schitterend.

De wind is wat gaan liggen en we hebben waarachtig een blauwe lucht gekregen. Na de heide volgt er bos, waar de wind aangenaam door de bomen ruist. Het ruikt er ook zo lekker. Toch kijken we vooral uit naar de volgende wagenrust, die hier ergens moet zijn. We beginnen zeker moe te worden! Ik weet van vorig jaar dat er bij een van de wagenrusten die nog moet komen vlaflip wordt geserveerd en daar heb ik nu echt trek in.

Bij de laatste grote rust heb ik er alle vertrouwen in en prop mijn jas in de rugzak die achter zal blijven. Omdat de route slechts 98,5 is en ik toch wel minstens 100 wil lopen, besluit ik het laatste lusje samen met Erik te lopen. In een jong bos glijdt hij uit tegen een jong boompje, dat prompt met een luide knal in drie stukken breekt. Het is maar goed dat het boompje al dood was,

anders was Erik teruggeveerd en had hij aan de andere kant ook onder de modder gezeten. Wanneer we de echte route weer volgen en weer langs dezelfde plek komen, trekt Erik de restanten van het boompje er met wortel en al uit om het karwei eens goed af te maken.

Overdag is de route net een OLAT-tocht op zijn best, een schitterende, bosrijke route vol onverharde kronkelpaadjes. Dat is nu precies de reden dat ik zo graag van Zwolle afzak naar het zuiden.

Bij de laatste rust moet ik even zitten, al is het maar vijf minuten, terwijl Erik juist niet kan zitten en liefst in één ruk door-

stoot naar de finish. Erik gaat dan ook alleen verder, al hoor ik even later dat hij gezelschap heeft gekregen van Henk, die met de eveneens geblesseerde René vanaf de start de route heeft teruggevolgd. René blijkt mij nog te kennen van de Nachtmars van de Zuidwesthoek, vorig jaar, hoewel ik haar totaal vergeten was. Ik neem me voor haar dit keer te onthouden.

Samen met René vliegt het laatste stukje door de stad terug naar de voetbalvereniging voorbij. Al met al heb ik geweldig genoten. Mijn dank aan de parcoursbouwers en al die mensen langs de route en de vrijwilligers achter de schermen die ons wandelaars zo uitstekend verzorgd hebben. Ik kom volgend jaar zeker weer terug.

Nog een heel kleine suggestie voor de volgende keer, niet echt heel belangrijk, maar toch. Wil degene die de dameskleedkamers op slot doet, ook controleren of er echt, zeker weten, 100 % overtuigd, check, check, dubbelcheck... niemand meer binnen is?

-Rinda Scheltens-

Meer verslagen en foto's zijn te vinden op de website van de stichting: <http://www.bossche100.nl>

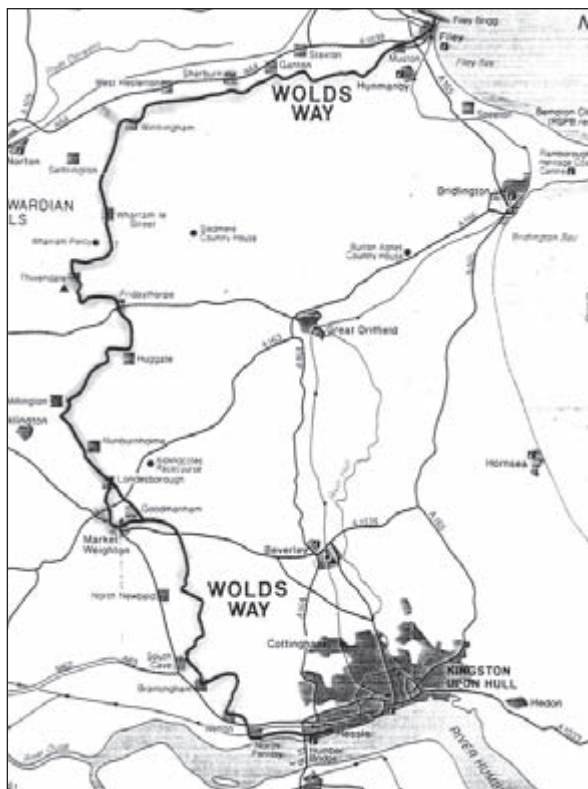
Christiaan Koehler:

Wandelen en wat ik zoal tegenkom (41)

'The Woldsway' – een 127 km lange wandeltocht in Yorkshire – begint met de overtocht naar Hull. Het schip is stevig bevolkt met fanatieke motorrijders, op weg naar de legendarische 24-uurs motorraces op het eiland Man. Deze liefhebbers vormen overduidelijk een doorsnede van de maatschappij: gebaarde bonken van kerels met of zonder tatoeage tot mannen met slanke welverzorgde handen, een kersverse viezige baard en soms met een bekakt stemgeluid.

Zodra het dinerbuffet wordt aangekondigd stappen ze als één man het restaurant binnen. Sommigen scheppen hun boord tot aan het randje vol, schransen of het hun galgemaal is, praten daarbij luid of roepen elkaar met volle mond toe, desnoods over de tafels heen.

Anderen zoeken nauwkeurig de lekkerrijen uit, eten bedachtzaam met mes en vork en voeren daarbij een gesprek met soms een opvallend hoog ABN-gehalte. Niemand ontdoet zich van de onaantrekkelijk geurende lederen motorkleding, hooguit open geritste laarzen. En drinken? Niet aan te slepen! 's Avonds verkiest men de grond i.p.v. een stoel, glas in de hand of aan de mond en een reserveportie op de vloer. De

whiskyfles gaat van mond tot mond rond; ouwe jongens onder elkaar, zij doen geen mens kwaad, zij zijn uit!

Ja, zoals gezegd telt de Woldsway slechts 127 km. Afgezet tegen de wandelprestaties die het OLAT-nieuws van tijd tot tijd opsomt, zal waarschijnlijk menig clublid voor die afstand zijn hand niet

omdraaien. Het is het lieflijke, glooiende, vredige en kleurrijke landschap, dat ons in de greep houdt, de betoverende weidse uitzichten, de pittoreske dorpjes met hun vriendelijke en gastvrije bevolking, de eeuwenoude historie – kortom een mix van tijd opslopende facetten; het draait uiteindelijk uit op een zesdaags wandelgenot.

De National Trail begint bij het info-paneel in Hesse dichtbij de beroemde, meer dan kerktorenhoge hangbrug over de River Humber, op 5 minuten treinafstand van Hull-CS, mooier kan het niet! We hebben nauwelijks de pas er in, of de eerste

regenbui – en behoudens een onweersbui tevens de laatste – meldt zich. Even schuilen onder de machtige brug en de cape kan gelukkig af.

Het water in de brede rivier staat hoog, het is 'high tide' met als gevolg, dat de watervogels zich helaas niet laten zien. Maar in plaats van deze levende have is de oever bezaaid met een ongeloflijke hoeveelheid zwerfafval. Het blijkt dientengevolge raadzaam om de verharde weg, parallel met de rivier, te verkiezen tot aan een duidelijk gemarkeerde 'P'.

Op dat punt moet er even een doorsteekje gemaakt worden naar een langzaam stijgend pad, dat uiteindelijk moeiteloos uitkomt in het welvarende Welton. Gelet op de beschrijving is het vrijwel een doodzonde om dit aardige slaapplek te negeren. Onder het motto 'the proof of the pudding is in the eating' stappen we om te beginnen eerst maar eens 'The Green Dragon Inn' binnen.

Wanneer innkeeper's wife ziet dat we bij binnenkomst onze modderige schoenen uittrekken, toont zij als blijk van erkentelijkheid onmiddellijk haar gastvrijheid in de vorm van een ongevraagde rondleiding door de lokalen

De National Trail begint bij het infopaneel in Hesse, vlakbij de beroemde hangbrug over de Humber.

en een alleraardigste uitleg bij de 'Dick Turpins's Memorial Table'.

Dick Turpin, de schrik van reizigers en koetsiers op hun reis tussen Londen en York, dronk en gokte hier onder valse naam. Hij is in deze Inn in 1739 als 'highwayman' ontmaskerd en tot de galg veroordeeld. En zo weet men hier legendes te koesteren. De lunch in het gezellige restaurant is overigens een reis waard!

Patchwork

Welton Plantation and Dale behoren tot de mooiste trajecten van deze tocht. Je zou dit stuk achteruit willen lopen. Uitzicht over een patchwork aan goudgele glooiende koolzaadakkers, grasland en bosschages met als decor de River Humber en dat alles onder een licht bewolkte diep blauwe hemel.

Maar al terugblikkend en genietend blijft er helaas onvoldoende tijd over voor een bezoekje aan het historische stadje Brantingham met zijn vele bezienswaardigheden van 'nice' tot 'lovably awful'. Er is overigens voor de liefhebber een zogeheten circular walk van zo'n 10 km.

In plaats daarvan verkiezen we een pauze aan de oever van enorme plas nabij Wauldby Manor Farm, temidden van kwekkende eenden, statige zwanen, rondscharrelende waterhoentjes en meerkoeten.

Na Brantingham wisselen loof- en naaldhoutperceeltjes zich beurtelings af tussen de kleurrijke akkers, maar niettemin houdt de vreugde over de prachtige uitzichten onverminderd stand.

En zo loopt de tijd als water tussen de vingers weg en wordt het tijd om eens aan een overnachting te denken. De keus – voor zover die er is – valt op South Cave; een forensenplaatsje, niks meer dan een tweetal lange straten met achterliggende villa's. Het geeft een suffe indruk, echt een slaapstadje. 'The Fox & Coney Inn' (op aanbeveling van onze B&B-gastvrouw) is een schot in de roos met zijn 'Lambscotlet with a pint of dark draught beer'!

Wanneer de innkeeper aanraadt om ook zijn 'Teddy' te proeven zijn we verloren; het draait uit op onze geliefde dorstlesser zodra we 's avonds ons schoeisel uittrekken.

-Wordt vervolgd-

Over de hoogvlakte tussen Vielsalm en Burg-Reuland

Zoals al valt af te leiden uit de plaatsnamen, heeft de clubreis van 26 april de Oostkantons als bestemming. Sinds de Eerste Wereldoorlog behoort dit Duitstalige gebied bij België. Tijdens beide wereldoorlogen is er zwaar gevochten – tot op de dag van vandaag wordt er nog oude munitie en dergelijke gevonden. Maar sindsdien heerst er de volmaakte rust. De Oostkantons zijn rijk aan natuurschoon: golvende heuvels, fraaie rotspartijen en riviertjes des te meer. Er lopen dan ook heel wat lange-afstandspaden door het gebied, waarvan de GR5 de bekendste is.

Op de komende clubreis wordt hiervan het stuk tussen Vielsalm en Burg-Reuland verkend. Vielsalm heeft zich de titel 'bosbessen-hoofdstad' aangemeten en inderdaad is de omgeving zeer bosrijk. Maar voor bosbessen zal het in april toch te vroeg zijn. In de Middeleeuwen strekte het graafschap Vielsalm zich uit tot de Vogezes. Burg-Reuland heeft nog oudere wortels; de fundamenten onder de indrukwekkende ruïne zijn waarschijnlijk al meer dan duizend jaar oud. Tussen de twee plaatsen loopt de GR5 over een hoogvlakte, die nauwelijks bebost is. Dat staat garant voor mooie uitzichten.

Praktische informatie over de clubreis is te vinden op pagina 5.

Ga nooit 'doe-het-zelven' zonder geldig EHBO-diploma

Een ongeluk zit in 'n klein hoekje

Tijdens het wandelen is een ongeluk(je) soms snel gebeurd: je glijdt uit of struikelt over een boomstronk. Bij de winterserie rond Heeswijk-Dinther gebeurde het vlak voor onze neus.

Er waren genoeg mogelijkheden om te vallen op deze route; glibberige modderpaden, struikelblokken van slagbomen en flinke plassen, maar het gebeurde langs het randje van een asfaltweg. Net na de Kilsdonkse molen keken we net als de drie mensen vóór ons naar het aparte rieten dak van een huis. Een van hen doet een misstap en valt pardoos in een plas. Een zere enkel tot gevolg, waarmee zij in eerste instantie rustig wilde doorlopen. Wij raadden aan om het noodtelefoonnummer van het startbureau te bellen, wat de dame in kwestie gelukkig ook gedaan heeft. Ze werd opgehaald en later naar het ziekenhuis vervoerd, waar de diagnose 'gebroken enkel' werd gesteld.

Bij alle soorten ongevallen die onderweg kunnen gebeuren is het raadzaam om telefonisch hulp in te roepen. Bij OLAT-wandeltochten zijn de routepijlen bijna allemaal genummerd. Dat is niet alleen handig om de beschrijving goed te kunnen volgen. Als je naar de organisatie belt (het telefoonnummer staat altijd boven de routebeschrijving) weten ze precies waar je bent, al is het midden in een bos.

In principe loopt iedere wandelaar bij OLAT voor eigen risico mee. Het is namelijk onmogelijk om op elke tocht te zor-

gen voor een deugdelijk medisch vangnet. Eerste hulp mag immers uitsluitend geboden worden door mensen met een geldig EHBO-diploma, en die zijn er niet zoveel binnen de vereniging. Bovendien zijn zij niet altijd aanwezig op alle wandelevenementen van OLAT.

Wie niet deskundig is, moet zeker niet gaan doe-het-zelven. Het middel kan soms erger zijn dan de kwaal. Bovendien kun je juridisch aansprakelijk gesteld worden als je verkeerde handelingen uitvoert zonder geldig EHBO-diploma.

Onlangs kwam dit onderwerp nog ter sprake in een bestuursvergadering. Besloten is om geen interne EHBO-groep op te richten, juist vanwege die aansprakelijkheid. Waar nodig worden EHBO'ers van buiten ingeschakeld. Dat gebeurde trouwens al tijdens de Kempische Wandeldagen, waar de Geldropse EHBO-vereniging immer paraat staat op de café-rusten en in sporthal de Kievit. Ook bij de sportieve evenementen (zoals de lange-afstandswedstrijden die om het andere jaar plaatsvinden in Weert en de jaarlijkse snelwandeldwedstrijden in Olland) mag de EHBO natuurlijk niet ontbreken.

Voor kleine letsels zoals blaren zijn tijdens recreatieve tochten altijd wel verband-trommels aanwezig in het startlokaal en soms ook op de mobiele rustposten onderweg. Al zijn die laatste vooral bedoeld voor de verzorgers zelf. Want zij maken misschien wel de grootste kans om geblesseerd te raken.

-Joop Reichenfeld / Mirjam Kies-

Prachtig voorjaarsweer en een mooie route naar het Drielandpunt

Het geluk is 'met ons' op de extra clubreis

Het werd bekonkeld tijdens het feestje van onze jarige wandelclub, maar de initiatiefnemers zullen toen niet beseft hebben dat de wraak van Toon en de zijnen zoet kan zijn. Samen met zijn maatjes van de reiscommissie bedacht hij om ons op pad te sturen over een stukje Vlaanderenroute dat zijn weerga niet kent.

We mochten vanmorgen wat langer doorslapen dan gebruikelijk voor onze clubreis en zo worden we redelijk goed uitgeslapen rond half elf afgezet op de stoep van een knus cafeetje in Fourons-Saint-Pierre om 't maar een beetje buitenlands te laten klinken.

Het cafeetje ziet er vanbinnen echt gezellig uit en de bazin heeft ter ere van onze komst een knapperend haardvuurtje aangestoken. Zo'n gastvrijheid zijn we al lang niet meer tegengekomen. Een mooie gelegenheid om er een knus onderonsje van te maken voordat de wandeling gaat beginnen. We kunnen gewoon in 't Hollands bestellen en al vlug komt de bestelling ook daad-

werkelijk op tafel samen met een verrassing in de vorm van een borreltje likeur voor iedereen. Is dat even boffen, als we vandaag maar aan ons eindpunt komen...! Afrekenen hoeft ook niet, als we maar beloven dat Toon zijn portemonnee straks weer vol zit, nou ja.

De start van de verste afstand, voor vandaag dik 25 km, is in St-Martens Voeren, dus nog even met de bus die kant op en dan mogen we op weg, het zal ergens rond half twaalf zijn geweest.

Het dorp straalt historie uit met een paar oude pandjes die de Vlaamse geest in deze Franstalige uithoek moet waarborgen. Een pastoor Veltmans heeft er in de vorige eeuw alles aan gedaan, nu is het aan de Vlaamse gemeenschap om hun karaktereigenschappen en typische cultuurgoed voor het nageslacht in stand te houden. Ons pad gaat al snel in stijgende lijn en biedt een prachtig

uitzicht over de omgeving. Het weer hebben we op deze 26e januari ook mee: zonovergoten en een temperatuur dicht bij de 10°.

We wandelen nu in Krindaal, een droogdal in de Voerstreek, maar toch is er hier iets typisch aan de hand: er komt voortdurend water naar beneden stromen langs ons wandelpad. Oorzaak is een bron in de omgeving die het hele jaar door voor stromend water zorgt. Hier op de grens met de Hoge Venen, Ardennen en Eifel bestaat de ondergrond uit krijtlagen en de heuvels hebben het glooiende dat ons Zuid-Limburg zo geliefd maakt. Groene grasvlakten worden omgeven door hellingbossen, veelal bestaande uit beukenbomen. Veel huizen hebben de kenmerkende opbouw met krijtstenen platen, die hier een paar eeuwen geleden nog voor het oprapen lagen.

Voor ons, in het dal, een kerk op hoogte, die naarmate we naderen steeds minder omvalt tegen de helling op de achtergrond. Typisch, deze gewaarwording komen we vaker tegen op onze omzwervingen in "ons buitenland"! Teuven, bijna op de grens met Nederland, kent twee historische optrekjes. Kasteel De Hoof is nu een restaurant en in het gehucht Sinnich zien mensen die goed opletten het vroegere Abdijgebouw uit 1250 dat verbonden was aan Rolduc en waar adellijke zusters een onderkomen vonden. Tijdens de Franse revolutie is het complex omgebouwd tot een kasteel. Nog even langs de Gulp, een kabbelend riviertje dat we straks in Nederland ook weer zullen treffen.

We halen al groepjes in van de kortere afstand en anderen die terugkomen van het verkeerde pad. Al vlug blijkt dat 'de zoete wraak' hier ongeveer begint.

Via een holle weg die gestaag stijgt door een bos komen we weer op hoogte.

Een ploeg houthakkers is er bezig grootscheeps kaalslag te plegen en daar is ook de eerste grenspaal met nummer 14. Locatie het Bovenste Bos, een prachtig op hoogte gelegen bos op de grens met Nederland. Een mooi pad dat door het bos slingert geeft niet het vermoeden dat hier gevaar op de loer ligt. Onze Lieve Heer hangt in de boom en waakt immers over ons. Toch enige twijfel wanneer we de Jannen en een paar anderen tegenkomen. Of we O.L.H. gezien hebben? Nee dus.

Nog geen 25 meter te veel gewandeld, het geluk is vandaag met ons en dat kunnen velen ons niet nazeggen.

Het imposante kasteel Beusdal krijgen we dus niet te zien, maar wel een prachtig vergezicht over de omgeving. Links voor ons Epen en rechts de glooiende hellingen richting Vaals. We dalen geleidelijk af door een weiland, komen door het gehucht Terziet en passeren een volmolen, die tot 1872 dienst deed bij het verwerken van geweven stoffen tot sterk laken. Daarna is hij omgebouwd tot graanmolen.

Langs meidoornheggen komen we dan weer op de verharde weg. Hier is even verwarring, omdat de beschrijving in de Vlaanderenroute aangeeft dat we in

het centrum van Epen zouden moeten zijn. Maar de goede lezer ziet de kleine lettertjes en die geven nog een kilometer of zo naar links om daar te komen; wij moeten echter rechtsaf.

Op een sterk stijgend hol paadje, dat vandaag ook nog eens vol staat met water, kan ik indruk maken door het vriendinnenkringetje rond Elly te passeren, al kost het me wel een paar extra zweetdruppels. Boven zitten Anton en Nellie te wachten, heerlijk op een bankje met een drankje en het betoverende uitzicht over de omgeving.

Weer op weg komen we achter langs de horeca van Camerig met de welbekende 'Rozenhof' die we zo vaak aandeden bij de Ronde van Zuid-Limburg. Nog steeds gaan we in stijgende lijn het Vijlerbos in. Gelukkig is hier de geelrode markering duidelijk te volgen. We laten maar in het midden of de markering van het Krijtlandpad wel overeenstemt met de vertaling door onze vrienden uit Vlaanderen. De bomen zijn in ieder geval statig, de paden soms stijgend en soms dalend, maar verder geen kenmerken om op terug te komen.

Soms krijgen we de indruk dat de beschrijver het ook niet precies meer weet, want hij gaat regelmatig over van blauwe op gele aanduidingen die we achterna moeten gaan. En toch zouden we alleen het geelrode paaltje als plaatsbepaling moeten zien.

'Het Hijgend Hert' is min of meer mijn redding, ik weet nu tenminste dat er nog meer lopen te hijgen, dus er is nog hoop. Kenners weten dat de eigenaren van dit boscafé uit Rooi en omgeving komen; een bord geeft eveneens aan dat dit café het begin- en eindpunt is van een befaamde kroegenwandeltocht. Een verkenning rond het gebouwtje le-

vert alleen op dat het er vol zit, maar ik zie niemand van ons.

Later blijkt dat toch anders te zijn.

Niet lang hierna begint het grote puzzelwerk. Bij een weiland is geen enkel houvast meer te vinden, dat wil zeggen dat zowel een keuze voor rechtsaf evenveel waard is als linksaf. Ja, er is markering en ruimschoots. We kiezen toch voor rechtsaf en komen even later bij de markering die weer linksaf gaat. Links van ons een prachtig vergezicht richting Vijlen: het hoogst gelegen dorp van Nederland. De kerk van Vijlen komt met zijn 195 meter pas op de tweede plaats en moet de kerk in Ubachsberg voor laten gaan.

Bijna heb ik Mirjam ingehaald, die vandaag ook van de partij is, maar zij haakt af met een groepje dat voor een ander paadje kiest – het verkeerde, zoals weldra duidelijk wordt. De routebeschrijving doet voorkomen alsof we naar Holset zouden moeten, maar de intekening op het kaartje geeft toch anders aan. Hoewel Piet en ik in deze streek al zo'n dikke 10 jaar zowat kind aan huis zijn, is het zoeken in een bos naar de goede richting toch wat anders. De Jannen halen me in en zijn ook zo weer uit zicht

Na een paar vrije keuzes zwerf ik nu alleen door het bos, weliswaar nog steeds vergezeld van de geelrode markering. In het Holsetterbos stuit ik op een paar grafheuvels uit de Bandkeramiekcultuur (tussen 5300 en 4900 voor Christus). Bij de hoogste berg ga ik achterom en daar begint ook de afdaling uit het bos. Nog wel een paar keer goed opletten, maar dan sta ik ook meteen aan de rand van het bos.

Op goed geluk neem ik op een splitsing de weg naar links. Rechts boven op de heuvels zie ik de uitkijktoren op het Drielandenpunt. Uit een zijpad komt Toon aanwandelen, op verkenning naar verloren schaapjes.

Bij de soeppost in Wolfhaag, waar ik nu vlakbij ben, is op dat moment nog slechts een handjevol klanten gepasseerd. De erwtensoeppel met worst smaakt voortreffelijk en ik kan er zeker tegen tot het eindpunt, een kleine twee kilometer verderop. "Maar", zegt Toon: "dat zijn niet de makkelijkste kilometers." Achteraf denk ik dat Toon ook niet overal geweest is met de verkenning!

Anton en Nellie, die onderweg nog ergens een extra rondje van een paar kilometers hadden gemaakt, halen me in en gaan als padvindsters voor naar de uitkijktoren.

En daar staat hij dan, fier op ons te wachten, met aan zijn voetstuk een gezellig rendez-vous waar na verloop van tijd de meeste globetrotters zich verzamelen voor een afzakkertje.

Toch bleven er ook nog enkelen steken in het mooie Epen, waar we later op de avond nog met de bus langs reden. We genoten van de lichtjes in het dal op de terugweg naar ons eigen mooie Brabantse land, na mentaal en fysiek genoten te hebben van een heerlijke extra clubreis.

Tot onze volgende afspraak ergens op de GR 56 ergens tussen Manderfeld en Auel, op zaterdag 29 maart.

-Ad van Asten-

Ben van der Velden: „Ik verkoop praatjes”

Voor de zeventiende keer was ik vrijwillig informant in de stand 'België' tijdens de Wandel- en Fietsbeurs in de RAI, begin februari. Eén van de exposanten, het maandblad *Op Lemen Voeten*, heeft er een wand van meer dan 50 meter lengte ter beschikking, verdeeld in vakken van elk 2 meter breed. Onder het motto 'wandelaars informeren wandelaars' staan daar 25 vrijwilligers de beursbezoekers te woord over evenzovele landen.

Buitengewoon interessant voor degenen die graag individueel (met de tent of 'van hut naar hut') wandelen in het buitenland. Dit jaar was er opvallend veel belangstelling voor een pelgrimage naar Santiago de Compostella. Ook veel plakboeken om in te zien en veel informatie hierover.

Maar ik sta hier dus altijd voor de Belgische wandelwegen. Aan de hand van het jaarprogramma (bij onze zuiderburen 'Marching' geheten) verkoop ik praatjes over de populariteit van de georganiseerde wandelsport en het blei-

„De commerciële hebben de wandelsportbonden allang links en rechts ingehaald”

ende verenigingsleven in België. En aan de hand van een spoorboekje, twee overzichtskaarten, topografische kaarten en VVV-wandelkaarten verkoop ik praatjes over de diverse wandelmogelijkheden. Ik vertel belangstellenden dan over mijn brede ervaringen op het GR-netwerk, over de lokale rondjes & routes van de Belgische VVV, en over de vierdaagsen van de IJzer en de MESA. Daar ben ik twee dagen druk mee.

Natuurlijk zijn er op deze beurs ook talloze stands met commerciële wandelreizen, zoals SNP en vele, vele anderen. Peter Verstegen (Topo-Aktief-wandelreizen) vertelde mij, dat deze beurs voor hen zelfs de meeste respons oplevert. De 'commerciële' hebben ons – daarmee bedoel ik de gevestigde wandelsportbonden – de laatste jaren links (wandelreizen) en rechts (de 'wilde'

tochten) gepasseerd. Allemaal zijn zij enorm gegroeid. En hoe commercieel is KRO-wandelen?

Naast stands van enkele 'wilden' als de Vierdaagse van Alkmaar, de Zevenheuvelenloop, de Dam-tot-Dam-loop en 'Egmond' trof ik dit jaar een stand van de Heuveland Vierdaagse. Hé, wacht eens, zij zijn toch aangesloten bij de NWB? Waarom... ?? (mag u zelf invullen).

Met instemming constateerde ik twee jaar geleden dat de KNBLO de weg naar de Wandel- en Fietsbeurs wél heeft gevonden. In vergelijking met voorgaande jaren waren er dit jaar zelfs opvallend veel 'LWP-wandelaars' onder de bezoekers. Bij navraag bleek dat een kortingsbon in het KNBLO Wandel-sportmagazine hen op het goede spoor had gezet. Een goede zaak!

Geheel ten onrechte bestaat er een virtuele kloof tussen de 'geitenharensokken-wandelaars' (de individualisten) en de 'blik-op-oneindig-wandelaars', wij sportwandelaars die vaak worden gekarakteriseerd als lopers 'in uniform' en hun evenementen als 'te massaal'. Door middel van informatie op de wandelbeurs kan deze kloof langzaam maar zeker worden gedicht.

Maar: het kan altijd beter (het ligt nou eenmaal in mijn aard steeds op zoek te zijn naar verbeteringen). Naar mijn mening is de wandelbeurs een uitgelezen kans om de beursgangers (voor 50% zijn het fietsers) te informeren. Er is niets mis mee als deze beursbezoekers eens kennis maken met wandeltochten uit

ons Landelijk Wandel Programma. De meeste LWP-verenigingen zetten juwelen van tochten uit; kijk maar eens op www.wandelfotos.nl

De KNBLO-NL (maar óók de NWB – of nog beter: samen) zouden hun leden (de aangesloten verenigingen) een grote dienst bewijzen door de duizenden beursgangers aan te merken als potentiële deelnemers aan 'onze' LWP-evenementen. De wandelorganisaties zouden dat hun bond in dank afnemen. Meer deelnemers op hun tochten wil toch iedere organisatie? Hoewel ik OLAT-lid ben, heb ik in 'mijn' informatiestand op zeer bescheiden schaal reclame gemaakt voor De LAT (voorzitter Alex vroeg mij daarom).

Heel opbouwend, dus voorzichtig en diplomatiek, heb ik bij de aanwezige 'KNBLO-informatie-crew' gevraagd reclame te maken voor de LWP-wandeltochten en het LWP te verkopen. Al snel werd mij uitgelegd dat & hoe ik lid kon worden van de KNBLO, en dat ik kon inschrijven op een reis naar China...

Jammer, want daar zat de gemiddelde beursbezoeker nou net niet op te wachten, of nog niet op te wachten. Misschien wel na kennismaking met één of meer LWP-wandeltochten bij de aangesloten verenigingen?

Maar ja, je moet ze op de wandelbeurs dan toch eerst op weg helpen (door een 'praatjesmaker'). De KNBLO kan zichzelf wel promoten op deze beurs, maar dan schieten ze hun doel voorbij.

-Ben van de Velden-

N.B.: Het Landelijk Wandelprogramma lag wel achter de balie, verstopt in een doos.

CONSTANT AAN DE WANDEL

Winterserie RS'80 te Leiden

Op zaterdag 26 januari hield wandelclub RS'80 zijn winterserietocht vanuit een school aan het Lammenschanse Park in Leiden. De start was om 9.00 uur en al gauw bereikten we het park Cronesteijn, dat ligt ingeklemd tussen A4, de spoorlijn Leiden-Utrecht en het Rijn-Schiekanaal. Het is in 1982 aangelegd als recreatiegebied. De polder vormde vroeger het achterland van de waterburcht Cronesteijn waarvan nog slechts de slotgracht bewaard is gebleven. Door dit park wandelden we via graspaden en grasdijken.

Inmiddels naderden we Zoeterwoude-Dorp. Bij een boerderij hadden we verzorging. Na de rust weer enkele grasdijken en het weidevogel-reservaat 'De Wilck', om vervolgens via boerenlandpaden en asfaltwegen naar Hazerswoude-Rijndijk te gaan, waar in het parochiehuis de horecarust was. Na de pauze volgden we de Rijndijk tot Zoeterwoude-Rijndijk. Wederom liepen we door het park Cronesteijn, nu via andere paden met diverse beklimmingsen, en vervolgens naar de finish.

Het was een mooie wandeltocht met veel afwisseling. Het weer was zonnig en winderig. Er gingen van start 556 wandelaars.

Tocht met Prinses Marijke

Op zaterdag 2 februari 2008 organiseerde CWSV Prinses Marijke weer een wandeling vanuit haar clubgebouw aan de Kostverlorenkade te Geldermalsen.

We startten om 9.00 uur aan de Zaaivaardweg en liepen via de Rijksstraatweg in noordelijke richting tot het einde van de bebouwde kom van Geldermalsen. Daarna via De Spijk en langs boomgaarden via onverharde paden met weilanden aan de linkerzijde weer naar de Rijksstraatweg richting Buurmalsen. Om daarna via de Nieuwesteeg naar de Hennisdijk te gaan, die we met omwegen volgden.

Inmiddels naderden we Camping Rosenboom aan de Hennisdijk te Zoelmond, waar de verzorging was. Hierna via de Zoelmondse Broeksteeg naar Beusichem, en na het verlaten ervan weer richting Zoelmond. Daar was de horecarust in dorps huis De Groene Eik.

We zetten de tocht voort via de Culemborgseweg, waar we Zoelmond verlieten. Hierna via de Aalsdijk met veel kronkelingen en via wandelpaden richting Buren met uitzicht op de kerk en de molen van Buren. Aldaar aangekomen wandelden

we langs de stadswal en via een trapje het stadje in, langs de pannekoekenbakker.

Na Buren ging het via Kornedijk en Burense dijk naar Buurmalsen met de rivier de Korne aan de linkerzijde. Na Buurmalsen via de Rijksstraatweg naar Geldermalsen met oversteek van de Linge via de brug. Vervolgens via de Zaaivaardweg naar de finish.

Het was aanvankelijk bewolkt met wat sneeuw; daarna kwam de zon regelmatig tevoorschijn, met als gevolg dat de sneeuw begon te smelten. Er gingen 515 wandelaars van start, verdeeld over diverse afstanden.

Winterserie rond Woerden

Op zaterdag 16 februari 2007 organiseerde RS'80 haar wandeltocht vanuit het Brediusshonk te Woerden. De start was om 9.00 uur. Eerst liepen we door een park, daarna staken we een drukke weg over. We kwamen op de Cattenbroekdijk, een oude buurtschap en polder, die omstreeks 1217 Kattenbroeck heette, hetgeen waarschijnlijk 'slecht en drassig groenland' betekende.

Die dijk volgden we tot Montfoort, een plaatsje dat in 1329 stadsrechten kreeg. Daar was de verzorging in een schuur aan de Lindeboomsweg. Hierna over de grasdijk langs de Hollandse IJssel richting Snelrewaard. Omstreeks 1300 heette deze buurtschap Scnoyelwaert, hetgeen 'slechte grond en bedijkt land tussen waterlopen' betekende.

Via de Waardsedijk liepen we naar de kantine van de voetbalvereniging Oudewater O.V.S. in sportpark Markveld, waar de horecarust was. Na de pauze eerst langs de Hollandse IJssel en later langs de Oost IJsselkade naar het centrum van Oudewater, waar we doorheen wandelden. Oudewater kreeg al omstreeks 1250 stadsrechten. We verlieten dit stadje via de Noord Linschoterkade en -zandweg met het meanderende riviertje Lange Linschoten (zijrivier van de Oude Rijn) aan de rechterhand. Er stonden vele knotwilgen aan weerszijden. Daarna sloegen we de Haardijk in en volgden die tot aan de rand van Woerden. Daar aangekomen kregen we banaan uitgereikt. Vervolgens via straten naar de finish.

Het was een mooie wandeltocht met veel afwisseling. Het was zonnig maar fris weer. Er gingen van start 612 wandelaars.

-Constant Dedel-

GEDICHT

Onze boetiekhoudster **Hettie van Wijk-Verberne** was onlangs op bezoek bij een bejaarde wandelvriend. De gastheer trok op zeker moment een boek uit zijn kast en droeg hieruit zijn favoriete gedicht voor.

Hettie vond het een erg mooie tekst, omdat die uitnodigt tot filosoferen. Daarom wil zij het gedicht ook graag aan anderen laten lezen. Hier komt het:

DE WEG

*Voor het kennen van de weg,
moet je gewoon op weg gaan.
Je eigen dingen doen,
liefst met plezier,
maar ga niet zoeken naar de weg,
want je zal zien,
dan is ie weg.*

Het gedicht is geschreven door Benjamin Hoff en komt uit 'Tao van Poeh'. Dit boek verbindt de levensfilosofie van de wereldberoemde knuffelbeer Winnie-de-Poeh met de oude Chinese leer van het Taoïsme.

De modder tot de knieën aangeplakt

Vandaag ligt de startlocatie amper 20 km van huis, dus om er te komen via de auto baan is geen optie want dan ben je al gauw in de veronderstelling dat je op vakantie gaat. Nee, we nemen gewoon de Structuurweg bij Schijndel en dan rechtsaf de complete duisternis in.

Ik had een paar steekwoorden op een papiertje gezet, en warempel we rijden in één keer tot recht voor de deur van het Aquarestaurant in de Heeswijkse bossen. De zaterdag voorafgaande verliep nogal vochtig, daarom kunnen we vandaag alleen maar vertrouwen dat onze goede naam en faam niet te veel mensen in bed zal houden!

Al vroeg in de morgen zijn Paul, Marcel en Hans vertrokken met reservepijlen, dus de route volgen zal wel weer een makkie zijn... In de duisternis zijn de pijlen nog nauwelijks zichtbaar en de ondergrond geeft mee, dat wordt dubbel opletten.

Hoe kan het lot ons tarten. Nauwelijks drie regels op pad schrijft Jeannette in de routebeschrijving 'let op: asfaltweg' en dat is nou bijna het enige stukje in de route dat nog wat houvast aan onze schoenen biedt. Maar ze blijven wel sportief, die twee van Verbakel: ze lopen zelf mee en dat al die 41 km lang. Via het knusse gehucht Kameren komen we bij het kasteel en dat ziet er op deze vroege morgen imposant uit. We lopen achterlangs en voelen de kannonnen op ons gericht. Het kas-

teel Heeswijk bestaat al 900 jaar. Als ik even de geschiedenis doorloop zie ik na de eerste bewoner Graaf Almericus van Heeswijk, illustere namen als Prins Maurits, Frederik Hendrik en zelfs Lodewijk de 14^e langs komen. Na 1834 komt het kasteel in bezit van Andreas Baron van den Bogaerde en het blijft in de familie tot 1994, wanneer Baronesse Albertina op 94-jarige leeftijd overlijdt. Er is nadien veel geld en werk gestoken in restauratie en het resultaat mag gezien worden. Misschien wordt u ook wel eens uitgenodigd voor een feestje ter plekke, zoals een stapper die op dat moment toevallig met ons oploopt.

De eerste wagenrust treffen we een eindje verderop en iets warms gaat er wel in. Maria, Lies en Tonny dragen hier de verantwoording voor het hete spel! Erik ziet al vlug dat ik snak naar iets hartigs en hij haalt de stroopwafels uit zijn ransel... Hij en Iris waren giste-

ren ook al in het weer bij 'de WS' rond Dordrecht, maar voor het echte wandelen volgt dan altijd nog de toegift op zondag.

Als ik voor het donker de eindstreep wil halen, moet ik niet te lang blijven plakken bij de rust, dus maar weer op weg. Na een flinke aanloop lukt het heelhuids onder aan het talud te komen van de brug over kanaal en snelweg. Nog even heb ik hoop dat het wel mee zal vallen, maar ik moet eerlijk bekennen dat ik nog niet eerder in aanraking ben geweest met het Wijboschbroek. Dit natuurgebied zal voor eeuwig mijn bewondering dragen. Niet dat ik precies heb gezien wat het allemaal te bieden heeft, maar toch weet het mijn aandacht voor de volle 100% vast te houden. Veelal draaien de paadjes met de slotjes mee en zolang dat lukt, blijf ik op de been en hoop dat al dat moois niet eindeloos blijkt te zijn.

Ergens is het de pijlers zelf toch ook te gortig geworden, want ze wijzen ons de weg rechtstreeks door het weiland naar de schaapskooi. Het is een mooie nieuwe schuur van 'Staatsbos' en wij van de OLAT mogen als eersten de gastvrijheid testen. Vroeger kwam je nog een eind met een goeie sigaar, maar Ad Verbakel heeft duidelijk ook zijn reputatie mee en wij profiteren toch mooi in zijn kielzog mee...!

Als ik daar aankom, hebben Ad en Jeannette de koffie al op. Dus hier kan ik wat tijdwinst boeken. Henk Vink schuift de schuld op een blessure dat hij maar voor een kort stukske heeft ingeschreven; hij verdwijnt weldra uit zicht.

Na deze voor mij heel korte rust, met alleen een stempeltje van Jelte, nog een paar straatjes door de Schijndelse uiterwaarden en dan weer de 'rijstvel-

den' in. Eindelijk komt daar toch ook het kanaal in beeld en de hoge industriegebouwen in een buitenwijk van de stad. Nog nooit zo blij geweest om Veghel binnen te lopen.

Samen met een paar motorcrossers gaan we de kanaaldijk op en zien daar de onderbroken spoorlijn. Voor het langzame verkeer is er een voetbrug en aan de overkant gaat het dan verder langs het spoorlijntje. Even volgen we ook de markering van het Airbornepad Market Garden.

Wederom een speling van het lot. Aanvankelijk nog een mooi laantje, met knotwilgen omzoomt, maar het ijs van het voormalige baantje is gesmolten en de natuur wordt hier ook nog een handje geholpen; de 'rijstplantjes' liggen nog te wachten om geplant te worden. En daar staan plotseling tot ieders verrassing aan de rand van het kreupelhout twee moeders van de Bossche 100 op ons te wachten met een heerlijke soep. Toch even gebruikmaken van het bankje. De wind waait wel wat stevig in de rug, maar het blijft droog en dat is vandaag een mooie bijkomstigheid.

We zijn nu halverwege de route en staan ergens midden in de polder, de

modder tot de knieën aangeplakt en het water in het weiland siept onder de schoenen. Even moeten we omlopen omdat er een sloot langs het talud ligt, maar eenmaal boven op de dijk wandel je dan toch heerlijk ontspannen en krijgen de schoenen ook wat steun.

De 20 km haakt nu af en maakt een terugtrekkende beweging aan de andere kant van de weg. Wij gaan naar beneden en passeren een waterzuivering ergens in de buurt van Vorstenbosch. Om direct naar de kroeg te gaan is nog te vroeg en daarom de Leigraaf maar weer eens opgezocht. Het valt mee en eigenlijk ben ik niet ontevreden over het pad, dat een redelijk stevige steun biedt aan de voeten. Wel begin ik de scharnieren van de bovenbenen een beetje te voelen.

In de Riethoeve te Vorstenbosch neem ik toch even de tijd. Cassis en een stroopwafel van Erik – die punten voor de Bossche 100 zijn binnen – zijn wel een kwartiertje waard. Anja, Henny en Co gaan niet voor de volle mep en zijn op 'n uurtje na thuis. Ik heb nog 15 km voor de boeg en de tijd: half twee.

Na ongeveer een halve kilometer gaan de straatstenen over in een beukenwal

UIT DE MEDIA

Digitaal platform DSE krijgt veel bezoek van gps-wandelaars

De stichting Digitale Stad Eindhoven wil een interactief platform zijn voor burgers en non-profit instellingen uit Zuidoost Brabant. Via de website van DSE is van alles te vinden, en niet in de laatste plaats de gps-wandelingen die Rob Biesters (Geldrop) en Arnold van Genesen (Veldhoven) aanbieden. Hun zeer degelijke sub-site is zelfs uitgegroeid tot de op twee na best bezochte, zo heeft de stichting DSE vastgesteld.

Rob begon er mee eind 2004. Hij had zijn gps-toestel eigenlijk aangeschaft voor de motor, maar ging hem ook gebruiken voor wandeltochtjes met zijn vrouw. Hij bewaarde de tracks en zette die op een eigen website. Later kwam Arnold erbij met zijn eigen tochten.

Er staan inmiddels ruim 160 gps-wandelingen op hun site, voornamelijk rond Eindhoven, maar geleidelijk komen er steeds meer andere bestemmingen bij.

Bron: www.dse.nl

Mobieltje opladen met energie uit voetstappen

Op een Canadese universiteit is een kniebeugel ontwikkeld met behulp waarvan tijdens het lopen energie kan worden geleverd aan kleinere apparaten zoals een mobieltje of een laptop. Dat kan aantrekkelijk zijn in gebieden waar geen elektriciteit voorhanden is. Het principe werkt als volgt: wie loopt, zwaait zijn been naar voren, en remt de beweging daarna weer af om de voet neer te kunnen zetten. Wetenschapper Max Donelan bedacht een beugel die op het draaipunt van de knie die bewegingsenergie als het ware aftapt, overbrengt op radertjes die op hun beurt een generator aandrijven. Sensoren werken intussen in op de hamstrings in het voorste been.

Hoewel de kniebeugels best zwaar zijn, is uit tests gebleken dat het rendement toch positief is. Bij een tempo van 5,4 km per uur werd gemiddeld 5 Watt per proefpersoon geleverd. Het wachten is nu op een producent die er iets in ziet.

Bron: *NRC Handelsblad*, 9 feb. '08

en daar wandelt het ook aangenaam. Bij een sloot word ik ingehaald door Riet en na een praatje zet ze de tocht in haar eigen tempo voort, met de gedachten al bij vrijdagnacht.

Dan een weiland in met knotwilgen en een groot bord met informatie over het gebied. Wijstgronden staat er met grote letters boven. Na het oversteken van een weg verandert er niet veel en het lijkt wel of het hellende weiland roestig van kleur is. Zal hier echt verroest ijzerhoudend water uit de grond omhoog komen? Wij wandelen hier op de breuklijn, veroorzaker van onze eigen Brabantse aardbevingen. Een uniek stukje Brabant, enig voor Europa en dat verhinderde zelfs dat de A50 hier dwars doorheen werd aangelegd zoals was gepland.

Het landschap verandert als bij toverslag, niet dat ik zo'n ding bij me had, maar toch. Je komt net uit een schuine, roestige wei en plotseling sta je voor een houtwal die ook nog wat extra energie kost om er tegenop te lopen. Deze rug heeft de toepasselijke naam: Berg en breuk. Ik denk aan m'n fotoapparaat en maak dus een paar kiekjes. Toch ook even opletten dat ik nergens achter blijf haken en naar beneden donder, ik wandel momenteel alleen...

Weer beneden, bij een paar caravans, word ik ingehaald door een Duitse Tommy: Paul. We wisselen wat woorden, maar Paul heeft duidelijk meer vaart dan ik. Het begint zachtjes te miezeren en na een ingewikkelde bocht achter een caravan om staan we onverwacht bij onze verzorgers op de stoep. Aad en Arno vertrouwden het niet om op de geplande plek het kamp op te slaan en

ze hebben een paar kilometers eerder postgevat. Ook Paul blijft plakken en zo gaat er al vlug een kwartiertje voorbij. Samen gaan we weer op stap, Aad waarschuwt dat het nog zeker 10 km is naar de finish. Trouwens best leuk om met Paul op te trekken. Hij maakt regelmatig foto's van de omgeving, die stuurt hij dan 's avonds naar zijn zus in Engeland, want die is moeilijk ter been en zo wisselen ze samen hun gedachtegoed over de natuur!

Opnieuw komen we in heuvelig gebied en trekken van de een zandvlakte naar de andere. Paul is enthousiast, hij had

dit terrein hier niet verwacht. Hij vertelt ook over zijn trektocht vorig jaar, hoe hij in elf dagen van het noorden naar Mönchen-Gladbach wandelde en onderweg ergens bij Kiel een ontmoeting had met een eenzame Hollander die sprakeloos werd toen hij hoorde dat OLAT zelfs over de grenzen heen bekendheid geniet. Dat was Marten, op weg naar Sint Petersburg.

Na de zandvlaktes van de Bedafse Bergen volgt nog een heidegebied, waar schapen grazen. Paul vertelt over zijn ontmoeting met paarse schapen en flaporen die omhoog steken en hoe hij

als Engelsman die al jaren in Duitsland woont zo goed de Nederlandse taal spreekt. Geloof het of niet, maar zijn basiskennis van het Nederlands verwierf hij via de Stratenmaker op Zeeshow en Klokhuis.

Dat schiet toch lekkerder op als vanmorgen in die blubber. Nu tornen we in de polder op tegen de harde wind in

en voelen de stevige ondergrond van de harde weg onder onze schoenen. Maar dan toch weer even het bos in om uiteindelijk uit te komen bij de Leigraaf. Velen voeten gingen ons hier vandaag voor, het pad is glad gelopen, maar de modder valt mee. Nog een weg oversteken en verder langs de sloot.

Op zoek naar alles wat groeit en ooit bloeit, heeft Ad nog een bosje ontdekt met een verhoogde uitkijk. Wij zien een statig restaurant, fel aangelicht, maar wij gaan nog een honderd meter verder en komen terug op ons uitgangspunt dat nu finish heet. Ik denk nog aan die twee pinten en zo genieten we even na van een zware, maar mooie winterwandeling op een zekere zondag in januari 2008.

-Ad van Asten-

VOORUITBLIK WINTERSERIE NIJNSEL (I.S.M. KNBLO)

Voor de KNBLO-Jubileumtocht in Nijnsel heeft parkoersbouwer Ad Verbakel extra zijn best gedaan. Daarbij heeft hij het mooiste voor het laatst bewaard: natuurgebied de Moerkuilen. De afstanden 15, 30, 40 en 60 km worden daar doorheen geleid. Hoewel de omgeving van Sint-Oedenrode een overwegend agrarisch karakter heeft, met het Dommeldal als natuurlijk pareltje daarin, is Ad erin geslaagd om alle bosgebieden in de wijde omtrek in de wandelroute te stoppen. Hierdoor is een zeer afwisselende tocht ontstaan waarmee OLAT zeker alle eer kan inleggen.

Vanuit de Vresselse Hut in Nijnsel duiken de wandelaars al meteen het Dommeldal in. Na de Vresselse Akkers buigen de 10 en 15 km af, de rest gaat door naar het zuidoosten. Na de eerste wagenrust volgt een stukje 'nieuwe natuur'. Een eindje verder splitsen de 20 en 30 km zich af; de 40 en 60 km steken het Wil-

helminakanaal over, waar o.a. bosgebied Molenheide wordt aangedaan en een wagenrust is. Na de oversteek terug is er een horecarust in Beek en Donk. Daarna wacht een mooie route langs de Goorloop, door de Boerdonksche Kampen en over de Lieshoutse Heide. Op de caférust in het nagelnieuwe buurthuis van Mariahout kunnen ook de wandelaars van de 20 en 30 km de beentjes strekken. Gezamenlijk trekken zij daarna op met die van de 40 en 60 km, terug in de richting van Sint-Oedenrode. In het Vresselse bos krijgen ze nog even gezelschap van de 10 en 15 km, met weer een wagenrust. En dan komt zoals gezegd het toetje: de Moerkuilen, met de laatste wagenrust. Op de terugweg doen alle afstanden ook nog de Hazeputten aan, waarna men voldaan kan uitblazen op het startbureau in Nijnsel.

Praktische informatie over de tocht staat op pagina 5.

Ploeteren en genieten op de E8

datum donderdag 20 september 2007

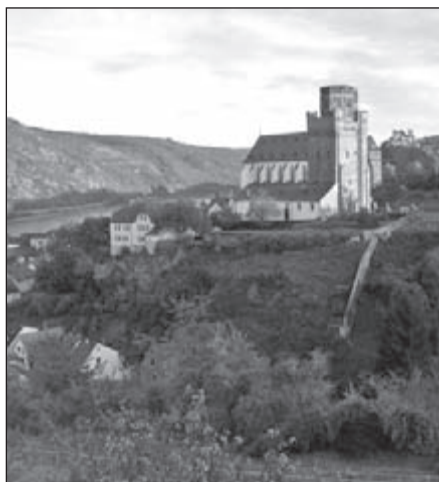
traject Boppard – Oberwesel

afstand 26 km; wandeltijd 11 uur

Het was deze keer een zeer lange dag. Op de kaart hadden we al gezien dat we buiten Boppard een zeer steile helling moesten nemen. Daarom kozen we een alternatieve route. Dit was aanvankelijk een mooi smal pad, maar het liep helaas dood. We liepen weer terug naar Boppard om aldaar een route te volgen die grotendeels over asfaltwegen liep. We liepen nu naar en grotendeels door Buchenau. Daar waar het fiets- en voetpad in Buchenau langs de verkeersweg ophield volgden we een asfaltweg naar links, berg opwaarts.

Toen we weer op de officiële route liepen zagen we flink wat nordic walking wandelaars voorbij komen. We kregen een mooi uitzicht op Bad Salzig. We kwamen uit op een splitsing van wegen waar een grote groep nordic walking wandelaars gymnastiek oefeningen deden. Hier liepen we even verkeerd waardoor we even later weer op die splitsing met nordic walking wandelaars uitkwamen.

We staken een verkeersweg over en zetten nu koers naar Forsthaus Buchenau. Dit bleek een huis aan de rand van Buchenau te zijn, maar wel tegen de bossen aan. Hier betraden we de bossen weer en ons pad steeg weer. Nu zetten we koers naar Fleckertshöhe. Op Fleckertshöhe stond het restaurant met een fraai uitzicht op zo'n 100 meter afstand van de route. Toen zagen we al dat het een lange dag zou worden en daarom besloten we dit mooie uitzicht over te slaan. We waren echter wel aan een rust toe en een paar honderd meter verder op de route stond een grote

de breedte van een groot meer had en een aantal kerken. In het centrum stonden talrijke vakwerkhuisen waarvan we snel foto's maakten. In Boppard hadden we voor twee overnachtingen gereserveerd, waardoor we deze dag met een lichtere rugzak konden lopen. Anders hadden we het mogelijk niet gered om deze hele etappe te lopen.

We liepen in Oberwesel snel door naar het station. We wisten dat de trein eenmaal per uur naar Boppard reed en deze trein, van 19.30 uur, wilden we natuurlijk niet missen. Toen we in Boppard aankwamen besloten we meteen naar een restaurant te gaan om te eten. Tegen 21.30 uur kwamen we terug op ons overnachtingadres.

datum vrijdag 21 september 2007

traject Oberwesel - Dichtelbach

afstand 20 km; wandeltijd 6½ uur

Het was de vorige avond laat geworden met eten en om 7 uur ging de wekker weer. Met de trein reden we van Boppard naar Oberwesel. Tegen half 10 begaven we ons op pad. Buiten Oberwesel bereikten we via een serpentine pad de burcht Schönburg en iets verderop de jeugdhherberg.

Het was flink stijgen geblazen. We kwamen vervolgens door het wijndorp Dellhofen. Verschillende muren van huizen waren van een beschildering voorzien. Er was nog een dubbele garagedeur die was geverfd met de afbeelding van konijntjes. Buiten Dellhofen verlieten we de verkeersweg en dwaalden eerst over velden en later door bossen naar Perscheid. Buiten Perscheid volgden we een verkeersweg die volgens de routebeschrijving weinig werd gebruikt. De weg werd nu extra weinig gebruikt omdat de weg was afgesloten voor doorgaand verkeer.

Op een picknickbank hadden we een rust en we aten en dronken wat. We kwamen op een plek in het bos waar geen markeringen waren. We liepen rechtdoor in plaats van rechtsaf. Later kwamen we wel weer op de route uit. Op een bijna dichtgegroeid pad verloren we op een splitsing opnieuw de markering. We liepen de goede richting uit, want op een volgende kruising kwam de markering van rechts.

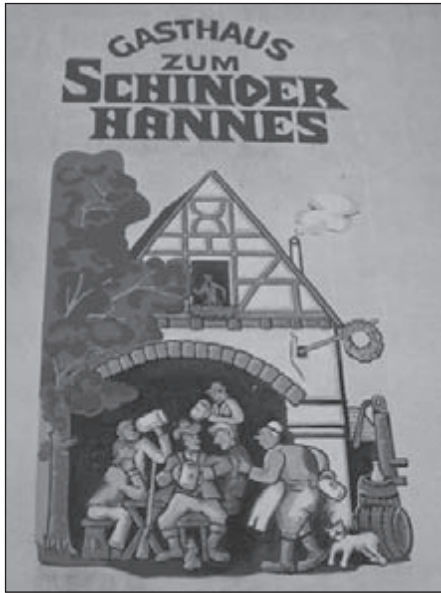
schuilhut waar we rustten, wat aten en dronken.

We liepen verder door de bossen. Daarop werd Karbach bereikt. We maakten hier een foto van Kirche Sankt Quentin. Voorbij Karbach raakten we de gemarkeerde route kwijt. Maar nadat we een verkeersweg waren overgestoken vonden we de markeringen weer. Uit dit verslag mag blijken dat de markeringen niet optimaal waren.

Nu werd de top van de Spitzenstein bereikt. En op een top verwacht je in het algemeen uitzicht, maar hier werd ons het uitzicht ontnomen door bomen. Wel stond hier een uitkijktoren. Maar omdat we gauw last van hoogtevrees hebben, kwamen we in de uitkijktoren niet hoger dan de tweede verdieping van in totaal 5 verdiepingen. Van de tweede verdieping was er geen uitzicht. Ook tijdgebrek speelde een rol. Hier op de top stonden enige oude muurresten. Even verderop passeerden we een gedenksteen van Peter Werner en Paul Napp.

Toen we Oberwesel naderden hadden we een buitengewoon mooi en helder uitzicht op een burcht, op de Rijn die

Op een grote kruising waren bomen omgekapt en daarmee de markeringen verdwenen.

Nu sloegen we een verkeerd pad in, maar het pad liep wel in de richting van Dichtelbach. En in Dichtelbach was ons overnachtingadres. Bij een picknickbank hadden we nog een rust. We volgden nog even een traject van de E3 en even voor Dichtelbach verlieten we deze markering.

Rond 4 uur bereikten we Gasthaus Pension Felsenkeller te Dichtelbach. Na een middagdutje van een uur aten we warm in de Felsenkeller.

datum zaterdag 22 september 2007
traject Dichtelbach – Weinbergerhof
afstand 12 km; wandeltijd 8½ uur

Gasthaus Pension Zum Felsen was eigenlijk dicht vanwege het overlijden van de moeder van de hoteleigenaar. Hij praatte het ook met ons van zich af. Hij had voor ons nog ter inzage een wandelkaart van de omgeving waarop ook de E8 vermeld was. Dat kwam goed uit omdat wij de markering hadden verloren. We konden nu de hele route voor deze en de vorige dag intekenen.

Het was ruim 2 kilometer voordat we weer op de officiële route zaten. We liepen eerst een traject over een smalle asfaltweg die alleen voor plaatselijk verkeer gebruikt werd.

We passeerden een weiland met koeien die er heel wollig uitzagen. Bij een parkeerplaats stonden drie auto's waar we even tevoren 11 wandelaars voor ons uit hadden zien lopen.

Ons pad steeg en we kregen talrijke vergezichten. Bij Forsthaus Lauschhütte konden ook auto's komen. Bij het hoog-

ste punt van de wandeling, de Salzkopf, stond een uitkijktoren. Er was alleen uitzicht vanaf de uitzichttoren. Maar na de 2e verdieping van in totaal 5 verdiepingen kregen we wat last van hoogtevrees en besloten weer naar beneden te lopen. Bij het Jägerhaus dronken we nog cappuccino met slagroom en aten een koek.

Spoedig daarna verlieten we de Rheinhöheweg en volgden nu een traject van de Nahehöhenweg. Dat begon meteen heel mooi met de Steckeschlaferklamm. Daarna kwamen we langs weekendhuisjes en gewone huizen. Vervolgens was het nog een heel eind door de bossen naar Warmstroth.

We hadden in ons hoofd dat de dagetappe 12 kilometer was, maar we waren in totaal wel 8½ uur onderweg. We liepen door Warmstroth en na de B61-snelweg liepen we eerst om Stromberg heen. Bij het kerkhof bereikten we het centrum met enige fraaie huizen die op de gevoelige plaat werden vastgelegd.

Buiten Stromberg was het laatste stuk zonder fiets- of voetpad. Even na 17.15 uur werd het Weinbergerhof bereikt, ons overnachtingadres. Hier konden we ook warm eten.

datum zondag 23 september 2007
traject Stromberg – Rüdesheim
afstand 22 km; wandeltijd 8½ uur

We hadden goed geslapen in het Gasthaus Weinbergerhof. Het was al zonnig maar nog wel fris bij de start. We liepen niet terug naar het centrum van Stromberg, maar een alternatieve route. Tot vlak voor de weg van Nahepfalz naar Schöneben was de route nog ingetekend op basis van de kaart die we op ons overnachtingadres in Dichtelbach hadden mogen inzien. Vlak voor de weg van Nahepfalz naar Schöneben was ons pad dichtgegroeid. Maar de markering was wel goed aangegeven.

Vanaf de Weissenfels hadden we uitzicht op onder andere Spabrücken. Maar door het heilige weer was het uitzicht niet optimaal. Op een bankje zat een dame met naast haar, haar nordic walking stokken.

Daarna liepen we door het Aschbornerhof. Hier stonden zo'n 5-7 huizen/boerderijen/koeienstal en een klein kerkje. Daarna daalden we af naar Spabrücken. Eerst dronken we cappuccino in een café. Daarna bezichtigden we de Wallfahrtskirche. Hier kwam Coos bij het maken van een foto ongelukkig ten val en bezeerde haar hoofd en schouder. We maakten hier talrijke foto's.

In een weiland zagen we een groot aantal paddenstoelen van het pannenkoeken model, ook wel paddo's genaamd. Bij het verlaten van het weiland koos Coos voor een dichtgegroeide greppel in plaats van de normale dam, die als uitgang fungeerde.

Aan de rand van Spabrücken aten we wat op een bankje bij een kapelletje. Vlak voor Dalberg kwamen we langs de ruïne van een oud kasteel uit 1650. Na Dalberg was de markering niet optimaal. Op de weg die we nu volgden zagen we pas na ruim een kilometer markering.

Bij het Kreberkreuz hadden we op-

nieuw een rust. We verlieten hier de Nahehöhenweg. Ons pad voerde nu onder Wallhausen door en we liepen hier tussen onafzienbare wijnvelden.

Nabij Roxheim konden we om het dorp heen lopen of er doorheen. Wij kozen voor het laatste. De rotsen waren hier rood gekleurd, een heel apart gezicht. In de katholieke kerk St. Sebastianus in Roxheim maakten we nog een foto waar de zonnestrallen heel duidelijk opstonden. Bij rustplaats Bergblick te Roxheim hadden we nog een laatste rust. Tegen 17.15 uur kwamen we bij Weinhotel Bäder aan. Na een rust van een uur douchten we en 's avonds aten we er warm.

datum maandag 24 september 2007

traject Rüdesheim – Obermoschel

afstand 26 km; wandeltijd 9½ uur

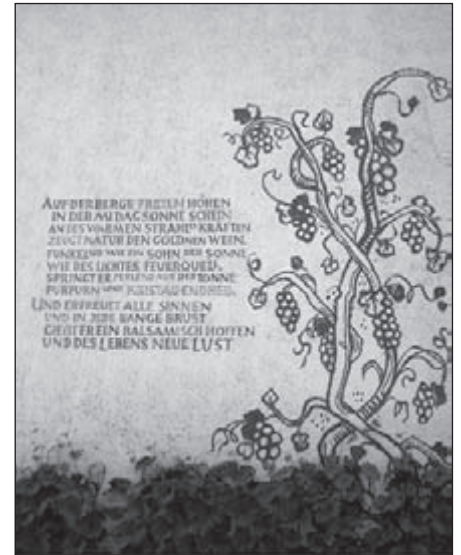
We konden al om 7 uur ontbijten. Eerst liepen we naar een zeer grote supermarkt in Rüdesheim. Bij een rotonde maakten we een foto van het wapen van Rüdesheim dat er als een soort mozaïek uitzag. Buiten Rüdesheim liepen we door het Bad Kreuznacher Stadtwald en kwamen langs het Ehrenfriedhof, een oud oorlogskerkhof. Vervolgens kwamen weer eens langs een TV mast. Soms dachten we wel eens, waarom wordt deze tocht geen TV-masten-wandeltocht genoemd.

Bij Traisen liepen we door talrijke wijn-

velden. We zagen hier al veel herfstkleuren. Na Norheim kwamen we opnieuw door veel wijnvelden. In Niederhausen aangekomen keken we uit naar een café om ons dagelijks kopje koffie te nuttigen. Bij het eerste café waren we niet welkom omdat het café propvol met Zweedse toeristen zat. Maar door de serveerster werd ons een ander café aangewezen en daar dronken we toen koffie. Bij de koffie aten we pruimentartaart met slagroom. Ja, met slagroom, want we waren vergeten om te zeggen dat we geen slagroom wilden hebben. En tegenwoordig is het normaal dat er slagroom op wordt gedaan. We liepen naar het stuwmeer toe en over de stuwdam kwamen we aan de andere zijde van het stuwmeer. Daar hadden we weer een mooi uitzicht op Niederhausen en later ook op Oberhausen. Hier is Oberhausen maar een klein plaatsje en om verwarring te voorkomen met het voor ons veel meer bekende Oberhausen in het Ruhrgebied heet dit Oberhausen an der Nahe.

Ons pad steeg en we kwamen uiteindelijk bij het Besucher Bergwerk. Na een rust op een bankje liepen we verder in

de richting van de Lüserhütte. Daarbij volgden we een alternatieve route door het Lüsertal omdat de officiële route weer een te steile passage voor ons in petto had. De laatste kilometer naar de Lüserhütte voerde over de naar de hut toelopende doodlopende asfaltweg. Bij de hut aangekomen hadden we een grandioos vergezicht. De hut zelf was op maandag gesloten.

Bij de vervolgroute was opnieuw een te steile passage waardoor we opnieuw een alternatieve route volgden. Daarbij kwamen we uit in een zeer uitgestrekt woongebied met vakantiehuusjes. Er bleken hier veel meer wegen te lopen dan op de kaart stond aangegeven. Dit kwam waarschijnlijk mede doordat het hier heuvelachtig was. Toen we op een verkeersweg uitkwamen besloten we niet de officiële route naar de Montferrière te lopen omdat dit te vermoeiend voor deze dag zou worden.

Uiteindelijk besloten we om de verkeersweg naar Hallgarten te volgen, zo'n 3 kilometer. Hier aangekomen kregen we de volgende teleurstelling te verwerken : naar Obermoschel, waar we een overnachting hadden gereserveerd, bleek geen bus te rijden omdat de weg afgesloten was.

Na een rust besloten we dan maar te voet over de verkeersweg naar Obermoschel te lopen. De weg naar Obermoschel werd inderdaad geheel vernieuwd, maar moest nog wel een keer van een asfaltlaag worden voorzien. Er reden toch wel auto's op deze weg. 's Avonds aten we warm in een pizzeria-restaurant.

-Henri Floor-

zie ook www.henrifloor.nl

'Hermanneke' op avontuur in Australië (1)

"Nu nog drie nachtjes slapen en dan.... wauw!" schrijven Herman & Anneke Lieven op 12 januari 2008 aan hun achterban. 'Wauw' staat voor Australië, waar het reislustige tweetal een fantastische rondrit gepland heeft, met een campertje. De hoofdlijnen staan vast, "maar we wijken daar vanaf als dat leuk, mooi, nuttig of noodzakelijk is. We zien wel." Maar eerst gaan zij een stuk Bibbulmun Track lopen, van 21 januari tot circa 17 februari. Het startpunt van die trektocht is Pemberton in zuidwest Australië.

Het duurde eventjes voor de eerste mails arriveerden die Herman & Anneke onderweg aan vrienden en familie stuurden. Gelukkig kwamen die ook bij OLAT Nieuws terecht, zodat iedereen kan meegenieten van hun wederwaardigheden aan het andere eind van de wereld. Hier volgt aflevering 1.

ONTVANGEN: 1 FEB. 2008

AFZENDER: HERMANNEKE

We zijn op 21 januari met de bus naar Pemberton gereden en dat duurde bijna zes uur. Die nacht sliepen we bij de backpackers, wat te vergelijken is met onze jeugdherberg. De volgende morgen begon onze wandeling. De rugzak voelde zwaar aan terwijl er toch maar voor 2,5 dagen eten in zat, maar wel 5 liter water. Dat is natuurlijk over twee rugzakken verdeeld. Onze eerste twee dagen waren heel erg zwaar. Veel klimmen bij 29°C is best pittig. Pauzeren doen we dan ook in de schaduw, zittend op onze eigen rugzak.

Op een open veld zagen we in de verte een groepje emo's met jongen. Een grote roofvogel was daarboven aan het cirkelen en kwam steeds lager en lager. Maar omdat het groepje dicht bij elkaar bleef moest de roofvogel het uiteindelijk opgeven. Mooi om te zien! Ook zien we twee dikke vette slangen, die gelukkig in het kreupelhout verdwijnen. Ter bescherming tegen slangen en de harde stekelige planten dragen we beenkappen tot de knieën. Mocht er een slang naar ons happen, dan heeft hij de hoes te pakken en niet ons vel... hopen we! Onze derde loopdag is maar 14 km en we vertrekken 's morgens vroeg. Het terrein is vlak met veel brede paden. We zien nu ook twee grote kangoeroes die doodstil naar ons zitten te staren en dan toch maar besluiten om er vandoor te gaan. Het is zo leuk om al die dieren in de vrije natuur te zien. Er zitten ook veel vogels, hele kleine in allerlei kleuren, groene parkietachtige en grote zwarte papegaaisoorten. Dan is er ook nog de vogel die ons 's avonds in slaap lacht en 's morgens rond half zes weer lachend wekt. Dat is de kukaburra.

Al om 10.30 uur staan we in North-

cliffe. Daar is alle accommodatie volgeboekt omdat er een schoolreünie is. We belanden op een 'dairy farm' bij Alf en Yvonne. Alf komt ons bij het VVV ophalen met een 24 jaar oude pickup, de bagage gaat achterin en wij proppen ons gedrieën op de voorbank en zo hobbelen we het achterland in.

Het zijn hele vriendelijke mensen, waar we lekker kunnen douchen, onze kleren wassen en weer terug naar het dorp worden gebracht omdat wij inkoop moeten doen voor het volgende traject, dat acht dagen zal beslaan. Zo kopen we: muesli, melkpoeder, gedroogde maaltijden, noodles, bouillonblokjes, koffie en theezakjes, koekjes, pruimen

en wat snoepjes. Al deze zaken verdeelen we over de twee rugzakken zodat dat allemaal netjes klaarstaat voor de volgende ochtend. We eten samen met Alf en Yvonne, kijken wat tv en gaan om half tien naar bed.

's Morgens rijdt Alf ons langs zijn supermoderne melkerij in de vorm van een carroussel. Er kunnen 50 koeien in. Het plateau draait langzaam rond, zodat een koe die gemolken is eraf kan en de volgende erop. Het melken en de opslag in grote koeltanks gaat volautomatisch en de koeien krijgen intussen meteen de juiste bijvoeding. Als we uitgekeken zijn zet Alf ons af bij de VVV, zodat wij ons pad kunnen vervolgen.

De rugzakken zijn nu helemaal keizwaar. Maar goed dat ons pad overwegend vlak is. Het is nog steeds rond de 30°C maar omdat er ook wind is en wij veel in de schaduw lopen is het goed te doen. Zo lopen we elke dag een stukje verder.

Op 27 januari tegen de middag zien we ver voor ons uit vreemde bewolking en later zelfs zwarte rook. Dan schrikken we wel! Bosbrand! We lopen toch nog door en als we op een brede gravelweg komen, besluiten we die te gaan volgen en niet het bos in te gaan. We hebben wind mee, dus als het fout gaat kunnen we veilig terug lopen. Op het punt waar wij rechtsaf moeten, zien we een auto van CALM, de boswachterij/brandweer zeg maar. Deze verzekert ons dat we door kunnen lopen; ze zijn bezig met gecontroleerde bosbranden. Ze doen dit om alle lage begroeiing en dor hout te verwijderen, zodat een bosbrand de komende 4 à 5 jaar niet zo gemakkelijk kan overslaan.

Dus lopen wij de volgende 5 km naast een brandend en rokerig bos. Van boven brandt de zon op ons en van links de hitte van het bos. Af en toe spreken we een van de CALM-mensen want die zijn met velen aan het werk. We zien nog hoe een zware bulldozer een enorme boom omver stoot. Als deze op de grond valt staan we allemaal mee te trillen. Bij de hut aangekomen hebben we tot 5 uur gezelschap van een groep brandweerlieden, wat weer een andere ervaring is dan de stilte van de voorgaande dagen.

Op 30 januari bereiken we de kust en kijken in de Southern Ocean. Dat is ge-

weldig: mooi spierwit zand, blauw water en middenin het water een mooie rots, Chatman Island.

Vanaf hier lopen we heel rustig door de heuvels en kliffen. Regelmatig staan we stil om met volle teugen van het uitzicht te genieten. We beklimmen grote zandduinen waar het zand zo fijn is dat je zeer moeizaam omhoog komt. Het is zwaar, maar er is ook veel moois te zien.

Onze volgende campsite is hoog op Mount Clare (200 m boven zee), midden tussen enorme grote Red Tingle-bomen (een soort eucalyptus). Het is de laatste avond vóór Walpole en we hebben ons eten precies goed uitgekiend!

In Walpole verblijven we bij de backpackers. De was hangt aan de lijn (het weekwater leek wel koffie!). Wij gaan zaterdag genieten van een extra rustdag en zondag gaan we weer verder. We verwachten dan na zes dagen in Denmark aan te komen waar we een aantal dagen zullen blijven.

Hier komt een ander echtpaar in beeld: Bert Bolle en zijn vrouw Ethne, die 'Hermanneke' een gastvrij ont-haal zullen bereiden in hun huis in Denmark (aan de zuidkust van West-Australië). Ze wonen bijna pal aan de Bibbulmun Track.

"Wij maakten kennis met de Lieventjes kort voordat wij vanuit Brabant naar Australië zouden emigreren", laat Bert Bolle weten. "Ze waren begin 2000 onze eerste bezoekers en zijn nu voor de derde keer hier."

Mede dankzij de berichten en de foto's van Bert blijft het thuisfront goed op de hoogte van de vorderingen van het onvermoeibare duo.

ONTVANGEN: 2 FEB. 2008
AFZENDER: BERT BOLLE

Vanochtend pakte ik de telefoon en in minder dan geen tijd had ik Herman & Anneke te pakken. Niet lang daarna trof ik hen in Walpole, op het grasveld van het Backpackers Centre. Het was een bijzonder hartelijk weerzien.

Mijn vrouw Ethne en ik hadden de Lieventjes eind oktober 2003 te logeren nadat Anneke last van haar heup had gekregen en ze hun tocht moesten afbreken. Dat was op het traject Northcliffe-Walpole, ergens midden in de bush. Nu was dan het moment aangebroken om revanche te nemen en de tocht alsnog af te maken.

We aten met z'n drieën even een broodje en maakten plannen voor ons volgende weerzien, over een week. Daarna reed ik terug naar huis, 55 km langs een mooie rustige weg, in een kleine drie kwartier - daar gaan onze vrienden wel wat langer over doen.

Hun route meandert met enorme lussen door onze streek, die tot de mooiste van Australië wordt gerekend. Woudreuzen van twee, drie meter dik en meer... Een sprookjesachtige omgeving waar je meestal nauwelijks een mens tegenkomt. We rijden er af en toe heen voor een picknick of wanneer we gasten hebben. Wat zullen Herman & Anneke genieten!

De kustlijn van Denmark (oppervlakte bijna net zo groot als de provincie Utrecht) is honderd kilometer lang en telt meer dan twintig stranden. Je hebt er spectaculaire vergezichten over de Stille Zuidzee. Vanaf de Conspicuous Cliffs heb je zelfs een uitzicht van de volle 360 graden. Altijd mooi wit zand, altijd turkooisblauw en onvervuild water. Ze zullen het allemaal gaan zien.

Maar vandaag maken de Lieventjes pas op de plaats om morgen weer vol frisse moed verder te trekken. Ze hebben er echt zin in en ik vond hen er allebei uitstekend uitzien.

ONTVANGEN: 8 FEB. 2008
AFZENDER: BERT BOLLE

Herman & Anneke zijn ons aardig dicht genaderd. Nog maar een paar uur lopen en dan bereiken ze de parkeerplaats van Lights Beach, waar onze auto hen zal opwachten. Vandaar is het nog maar een paar kilometer naar ons huis, maar langs een stoffige weg en tegen een berghelling op, dus dat wordt hen morgen bespaard.

Gisteren had ik onze vrienden willen verrassen door hen op te wachten op hun campsite nabij Boat Harbour. Een idyllische, afgelegen baai waar Ethne meer dan eens schitterende schelpen heeft gevonden. Gewapend met een fles 'bubbles', kaas, crackers, chips, glazen en een camera bereikte ik Boat Harbour tegen vier uur. Helaas waren ze nog niet gearriveerd. Ik liep ze nog een kleine kilometer tegemoet, totdat ik kilometers ver kon kijken, maar ze waren nog lang niet in zicht. Het was allemaal zwaar geaccidenteerd terrein wat ik daar zag, en ik wist dat hun route die dag 24 kilometer zou zijn, een hele opgave als je bedenkt dat het allemaal door mul zand en heuvel op heuvel af moet.

Ik nam een foto van de hut met Boat Harbour en hield het maar voor gezien. Later hoorde ik dat Herman & Anneke pas rond vijf uur daar aankwamen, veel later dan ze gewend zijn.

Vandaag waagde ik een nieuwe poging. De laatste campsite voor Denmark is nabij Greens Pool, een ruime kilometer

vanaf de hoofdweg die naar het strand loopt. Ik had al eens een stuk Bibbulmun Track in die buurt gelopen, maar niet het stuk van de weg naar de hut. Dat was een forse klim, maar de moeite waard.

Ditmaal was ik na het eten pas van huis gegaan, dus onze Brabanders moesten er zijn. En ja hoor, ze waren er! het was een half uur voor zonsondergang, dus ze waren nog volop wakker en behoorlijk verbaasd dat ik daar plotseling voor hun neus stond om ze een glaasje Australische appelcider en kaas aan te bieden. Ze hadden het de afgelopen twee dagen behoorlijk zwaar gehad, veel mulle duinen en harde tegenwind. Dichtgewaaide brillen vol zoutaanslag en striemend zand op de huid bij windkracht zeven, vul maar in. Het grootste gedeelte van de Bibbulmun Track loopt door bosgebied, lekker beschut. Dat was dus nu afgelopen. Maar de panorama's die ze ervoor terugkregen...

Inmiddels heeft het verhaal over hun tocht onze kranten bereikt. Een groot regionaal blad in Albany zal er zijn als de Lieventjes hun einddoel bereiken en ikzelf mag het verslag maken voor de plaatselijke krant.

ONTVANGEN: 10 FEB 2008

AFZENDER: HERMANNEKE

Wij zijn op 3 februari weer uit Walpole vertrokken op een erg bewolkte, vochte dag. We lopen door bossen waar ze een 'boardwalk' hebben gemaakt tussen de woudreuzen door. Alle bomen waar je zo langs loopt zijn enorm groot, breed van onder en allemaal hol - je kunt er gemakkelijk een auto in parkeren.

De volgende dag lopen we in de Valley of the Giants. Daar hebben ze een toeristische attractie die 'Tree Top Walk'

heet. Wij waren daar op het eind van onze wandeldag en toen we zagen dat er een koffie-automaat hing, hebben er eerst een zalig kopje koffie gedronken en daarna de wandeling gedaan. Je loopt via een metalen constructie langzaam, zigzaggend omhoog, tot je zo'n 40 meter boven de grond staat. Als je dan naar beneden kijkt zie je pas hoe enorm groot die bomen zijn. Een omvang van 16 meter en een hoogte van wel 60 meter. Deze knoeperts zijn zo'n 400 jaar oud. Weer beneden kunnen we de verleiding niet weerstaan om nog een kopje koffie te drinken, waarna we nog een half uurtje moeten lopen voordat we in de hut zijn.

De volgende dag moeten we weer erg veel klimmen en dalen en als we dan weer op zo'n hoge bult staan hebben we ineens zicht op de kust. Uiteindelijk dalen we via houten trappen af naar het strand. Ongeveer 1 kilometer verder moeten we een enorm zandduin over om weer op ons pad te komen, wat heel erg vermoeiend is. Dan heuvel op en af, met op de toppen ontzettend mooie uitzichten over de kust. We zien ook weer regelmatig grote kangoeroes, die wel voor ons weggaan maar zeker niet op de vlucht slaan.

We passeren een plaatsje met 60 inwoners waar geen hut staat. Zo komen we terecht bij een B&B-adres wat natuurlijk enorm luxe is! Een warme douche, een zacht bed, normaal eten en een zalig ontbijt.

De volgende dag lopen we tot aan een meer, waar we met kano's naar de overkant moeten. Eerst gaan Herman en ik

samen in een kano naar de overkant, waar ik uitstap en hij weer terug vaart om de rugzakken op te halen, want alles tegelijk ging niet. Ieder een kano nemen kon ook niet want er lagen maar twee kano's in het hok en er moet er uiteraard altijd eentje achter blijven voor de volgende looper. Het was in ieder geval hartstikke leuk om te doen.

Onze afstand die dag was 24 km, erg veel in dit terrein. Er zit ook redelijk veel strand bij. Het zand is gelukkig redelijk hard; wel hebben we een sterke tegenwind met het nodige stuifzand. Als we het strand verlaten hebben we weer veel zandduinen. Op sommige hebben ze een soort trap treden van hout gemaakt. Op een daarvan ligt een slang, die ik eigenlijk te laat zie. Hij richt zijn kop op en lijkt me aan te staren voordat hij zich omdraait en onder de bosjes verdwijnt. Oef... dat was wel erg close!!

Op het eind van de middag komen we aan in Boat Harbour Campsite, waar we Bert dus net mislopen, jammer!!

Dan onze vijfde dag, die net als de andere heel veel klimmen is, heel veel mooie uitzichten heeft en 7 km strand. De eerste kilometers gaan als een trein, weinig wind en hard zand. We lunchen op het strand met de rug naar de wind. Als we drie kwartier later verder gaan is de wind aangewakkerd en wordt ook de ondergrond erg zacht... hard werken hoor!

Als we het strand eindelijk verlaten is het nog anderhalve kilometer naar de hut en dat is een grote klim. Daar ontmoeten we 's avonds Bert, die enorm bezweet bij ons aankomt. Wat een verrassing... en wat een prestatie, want Bert loopt echt nooit op dit soort paden. Hij brengt een lekker blikje appelcider mee, toastjes en wat kaas, heerlijk.

Als hij weer terug naar de auto gaat, loopt Herman met hem mee voor de gezelligheid.

De volgende dag lopen wij nog twee uurtjes en dan zien we elkaar op het parkeerterrein langs de track. Een leuk en hartelijk weerzien. Zowel Ethne als Bert zijn geen steek veranderd en we zijn er van overtuigd dat we hier een paar zalige dagen zullen hebben.

In principe gaan we woensdag 13 februari weer lopen en komen dan zondag 17 februari aan in Albany.

-wordt vervolgd-

FOTO'S: BERT BOLLE

